

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΚΦΡΑΣΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
«ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 8
www.koinonikainotomia.gr

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2017

ΔΩΡΕΑΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΙΣ 31 ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ 31 ΗΜΕΡΕΣ

ΠΑΙΔΕΙΑ

Καθηκοντολόγιο

Η ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΗ, ΠΟΥ ΤΟΣΟ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΘΗΚΕ ΣΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΤΑΞΕΙΣ, ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΝΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΣΧΟΛΕΙΟ, ΚΑΘΙΣΤΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΜΑΘΗΤΗ ΣΕ ΠΑΘΗΤΙΚΟ ΑΠΟΔΕΚΤΗ ΞΕΝΩΝ ΠΟΡΙΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΩΝ ΕΝΩ Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΥΠΟΔΥΕΤΑΙ ΤΟ ΡΟΛΟ ΕΝΟΣ ΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ, ΠΟΥ ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΝΑ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΙ ΤΑ ΑΓΑΘΑ ΤΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ, ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ.

Για να υποχρεωθούν οι νέοι μας να μάθουν γράμματα έχει εγκατασταθεί πάνω από τα κεφάλια τους μία απίστευτη οργάνωση υπευθύνων με καθορισμένες σχέσεις, υποχρεώσεις και δικαιώματα, ο καθένας.

Αυτή η μονολική οργάνωση υπάρχει σε κάθε περιφέρεια και υπακούει απόλυτα σε μια άλλη πολυκέφαλη υποταγμένη στον έναν, οργάνωση του Υπουργείου.

Όλα είναι προκαθορισμένα στο ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΛΟΓΙΟ βάσει του οποίου ο ένας φοβάται τον άλλον και ο μεγάλος τον πιο μεγάλο.

Αυτό λοιπόν προβλέπει, με αναλυτική περιγραφή, τι πρέπει να κάνει ο καθένας, στην πα-

ρακάτω οργάνωση για το ΚΑΛΟ των μαθητών ξεκινώντας από την βάση δηλαδή τα σχολεία.

1. Συμβούλιο Τμήματος Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.
2. Σύλλογος Διδασκόντων
3. Σχολικό Εργαστήριο
4. Σύλλογος Εκπαιδευτικών
5. Διευθυντές – Υποδιευθυντές Σ.Ε.Κ
6. Υπεύθυνοι Τομέων Σ.Ε.Κ
7. Διευθυντές – Υποδιευθυντές σχολικών μονάδων
8. Διευθυντές Εκπαίδευσης
9. Προϊστάμενοι Γραφείων Εκπαίδευσης
10. Προϊστάμενοι εκπαιδευτικών θεμάτων

11. Σχολικοί Σύμβουλοι

12. Προϊστάμενοι επιστημονικής - παιδαγωγικής καθοδήγησης της Περιφερειακής Διεύθυνσης Εκπαίδευσης

13. Περιφερειακοί Διευθυντές Εκπαίδευσης
Πάνω από τον Περιφερειακό Διευθυντή είναι οι υπηρεσίες του Υπουργείου.

Ερωτώμαι Δημόσια.

Οι καθηγητές και οι δάσκαλοι τι σχέση έχουν με αυτήν την τεράστια κεντρικά διοικούμενη ιεραρχία;

Μέσα στο ΠΡΟΚΑΤ σύστημα οι μαθητές θα δι-
απλαστούν για να γίνουν πολίτες τι είδους ;

Όπως τους θέλει η ιεραρχία;

ΠΡΟΤΑΣΗ

ΟΜΑΔΟΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

ΑΝ ΔΕΝ ΔΕΧΤΟΥΜΕ ΤΗ ΔΙΑΔΕΔΟΜΕΝΗ ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΟΤΙ Ο ΕΛΛΗΝΑΣ ΣΤΕΡΕΙΤΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΘΕΣΗΣ ΓΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ, ΤΟΤΕ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΠΟΚΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΤΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΑΘΗΣΗΣ ΑΠΟΚΤΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΚΑΙ ΤΟ “ΕΓΩ” ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΜΑΘΗΤΗ ΕΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟ “ΕΜΕΙΣ” ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ.

Η Ομαδοσυνεργατική διδασκαλία αποτελεί τη διδακτική έκφραση της προβληματικής του σύγχρονου σχολείου, το οποίο επιδιώκει να αναπτύξει τον ολοκληρωμένο και αυτόνομο δημοκρατικό πολίτη, που θα αισθάνεται και θα λειτουργεί ως συνυπάρχων και θα είναι ικανός, όχι μόνο να ανταποκρίνεται δημιουργικά και με αποτελεσματικότητα στις προκλήσεις των ραγδαίων και απρόβλεπτων εξελίξεων της πολυπολιτισμικής κοινωνίας και της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας της εποχής μας, αλλά και να δρα ατομικά και συλλογικά στη διαμόρφωση του «κοινωνικού γίγνεσθαι» με κριτήρια τα ατομικά δικαιώματα και την κοινωνική δικαιοσύνη.

Το μοντέλο αυτό ανήκει στην «εσωτερική διαφοροποίηση» όπου η παραδοσιακή τάξη διατηρείται, απλά διαφοροποιείται η στρατηγική και οι μέθοδοι που εφαρμόζονται (ποικιλία, κατάλληλη επιλογή),

χρήση εποπτικών μέσων (πραγματικά αντικείμενα, εικόνες, σύμβολα) αλλαγή στην κοινωνική οργάνωση της τάξης (μικρές ομάδες, ζευγάρια, ατομικά, μετωπικά) αλλαγή στα κριτήρια αξιολόγησης, στις ασκήσεις (αριθμός, δυσκολία, διατιθέμενος χρόνος, δυνατότητα επιλογής, τρόποι λύσης). Οι μαθητές χωρίζονται σε ομάδες κοινές για όλα τα μαθήματα, με κριτήρια τη γενική νοημοσύνη ή τη γενική τους επίδοση, την ικανότητα, την κλίση ή την επίδοση στα διάφορα μαθήματα.

Είναι γεγονός ότι η ομαδική εργασία γενικώς είναι πιο ευχάριστη από την ατομική, διότι συμβαδίζει με την ανάγκη των παιδιών για δράση και ενέργεια. Ντροπαλοί και εσωστρεφείς μαθητές, οι οποίοι έχουν αναστολές και δύσκολα εμπλέκονται στις μαθησιακές δραστηριότητες, μπορούν στα πλαίσια της ομαδικής εργασίας να συμμετέχουν

ενεργητικά στα δρώμενα της τάξης.

Και πάνω από όλα η ομαδική εργασία επιτρέπει από τη φύση της την αλληλοβοήθεια των μελών της και την διόρθωση των λαθών σε μία χαλαρή, ευχάριστη και πλήρως υποστηρικτική ατμόσφαιρα.

Η ιδεώδης ομάδα της σχολικής εργασίας αποτελείται συνήθως από δύο μέχρι πέντε μέλη.

Τα κριτήρια συγκρότησης των ομάδων ποικίλουν και ως τέτοια μπορούν να χρησιμοποιηθούν η φιλία, οι συμπάθειες, η γειννίαση του τόπου κατοικίας, τα κοινά ενδιαφέροντα, οι κλίσεις, το πνευματικό επίπεδο, η διδακτές ύλη κλπ.

Ο δάσκαλος δίνει σαφείς και –κατά το δυνατόν– γραπτές οδηγίες για τον τρόπο εργασίας και ορίζει τον χρόνο παράδοσης ή παρουσίασης της εργασίας.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 12

ΠΑΙΔΕΙΑ: ΚΑΤ'ΕΙΚΟΝΑ ΚΑΙ ΟΜΟΙΩΣΗ

Διερωτώμαι ειλικρινά εάν η παιδεία δημιουργεί το κοινωνικό σύστημα ή το σύστημα δημιουργεί την παιδεία.

Ας ξεκαθαρίσουμε όμως πρώτα τι εννοούμε παιδεία;

Η παιδεία που δέχεται ένα άτομο ξεκινά από το σχολείο και επηρεάζεται στην συνέχεια από το σύστημα εξουσίας και πλουτισμού και τον τρόπο που λειτουργεί. Το σύστημα εξουσίας και πλουτισμού οργανώνει τα σχολεία με τρόπο ώστε οι νέοι να μνηθούν στην λειτουργία του κοινωνικού συστήματος.

Η μύηση στο κοινωνικό σύστημα δεν διδάσκεται αλλά επιβάλλεται στους νέους, τους οποίους εθίζει και αυτοί αποδέχονται χωρίς αμφισβήτηση την όποια μορφής οργάνωση τους έχει υποβληθεί.

Διδάσκονται μαθήματα όχι για την ζωή τους.

Διδάσκονται να γίνουν επιστήμονες όχι ενάντιοι και αυτόνομοι πολίτες.

Διδάσκονται να υπακούουν όχι να συμμετέ-

χουν.

Και διερωτάται κανείς.

Τι θέλει η εξουσία από το Σχολείο;

Να παράγει καλούς επιστήμονες;

Ή να παράγει ενάρκτους, ανεξάρτητους πολίτες, οι οποίοι θα γίνουν μετά καλοί επιστήμονες;

Νομίζω ότι όλοι εμείς οι απλοί πολίτες, οι οικογενειάρχες, θέλουμε τα παιδιά μας στο σχολείο να αποκτούν ενάρκτο χαρακτήρα για να γίνουν ενάρκτοι επιστήμονες.

Να γίνουν ολοκληρωμένοι, αυτοδύναμοι πολίτες, να μην φοβούνται την ζωή γιατί γνώρισαν από το σχολείο την κοινωνία.

Αυτούς τους νέους όπως τους θέλουν οι γονείς δεν τους δημιουργεί έτσι το σύστημα της εξουσίας.

Δεν διαπλάθει τα παιδιά τουλάχιστον μέχρι να γίνουν 12 ετών, για να γνωρίσουν αισθηματικά και νοητικά τον εαυτό τους και τον κοινωνικό τους περίγυρο.

Δεν τους δίνει στοιχεία να αντιλαμβάνονται, πως λειτουργεί το περιβάλλον που θα ζήσουν είτε είναι το κοινωνικό είτε είναι το τεχνικό είτε είναι το φυσικό περιβάλλον.

Χωρίς αυτές τις αντιλήψεις και γνώσεις, πως θα έχουν αυτοπεποίθηση, αν θέλουμε να έχουν.

Δεν τους δίνει στοιχεία που θα μύσει τους νέους στην αισθητική.

Δεν τους δίνει στοιχεία να αντιληφθούν τι είναι δημιουργία και πως οι θετικές επιστήμες εναρμονίζονται κτίζοντας δημιουργήματα.

Δεν επιτρέπεται στους δασκάλους να παρεκκλίνουν από την στείρα διδαχή της προεπιλεγμένης ύλης.

Όλοι πρέπει να μνηθούν με υπακοή σε ένα μονολιθικά κτισμένο αυταρχικό σύστημα των σχολείων κατ'ομοίωση της κοινωνίας.

Και οι όποιες δυναμικές μικρό παραλλαγές δεν αλλάζουν, ούτε καν βελτιώνουν.

Η πορεία είναι πολύ ολισθηρή. ΓΙΑΤΙ;

ΠΑΛΑΙΑ ΔΑΣΚΑΛΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

Η δασκαλοκεντρική μέθοδος είναι η παραδοσιακή μορφή διδασκαλίας.

Βασική επιδίωξη είναι η μετάδοση γνώσεων, με παθητική παρακολούθηση, αντιγραφή, απαντήσεις σε κλειστές ερωτήσεις και επεξεργασία ασκήσεων κυρίως από το βιβλίο ατομικά. Τα χαρακτηριστικά του ρόλου του δασκάλου είναι να κυριαρχεί στην τάξη, να καθορίζει τον τρόπο μάθησης των παιδιών, να τα χειραγωγεί βήμα-βήμα κατά τη διαδικασία της μάθησης, να τους προσφέρει έτοιμες γνώσεις, να τα αξιολογεί με κριτήριο το τι και πόσες γνώσεις απέκτησαν. Όλα τα παραπάνω παροτρύνουν τους μαθητές να προσέχουν, να ακούν και να μαθαίνουν ότι τους προσφέρεται, να απομνημονεύουν και να συσσωρεύουν γνώσεις συχνά αποκομμένες από τη ζωή τους, να ενδιαφέρονται και τις ανάγκες τους και να παρεμποδίζεται η ανάπτυξη των κοινωνικών και συναισθηματικών δεξιοτήτων. Συμπερασματικά, συναντούμε τα εξής μειονεκτήματα.

1. Ο δάσκαλος, το κέντρο, η πρωτοβουλία του μαθητή λογαριάζονται ως αντίδραση.

2. Η επικοινωνία δασκάλων μαθητών είναι μονόδρομη, ο δάσκαλος εκπέμπει και ο μαθητής αποδέχεται.

3. Η διδασκαλία είναι ομοιόμορφη, απευθύνεται σε όλους τους μα-

θητές με τον ίδιο τρόπο.

4. Η ώθηση για επίδοση και μάθηση είναι ετερόνομη και πειθαναγκαστική.

5. Απουσιάζει η ανατροφοδότηση. Οι απαντήσεις από κάποιους δε σημαίνει κατανόηση από όλους.

Είναι φανερό, ότι χρειάζεται νέο κλίμα σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, που δεν μπορεί να το προσφέρει κανενός είδους μεταρρύθμιση, είτε εσωτερική, είτε εξωτερική. Χρειάζεται νέα αντίληψη γύρω από τη μάθηση και το ρόλο του σχολείου.

Το σχολείο αποτελεί ζωντανό τμήμα της κοινωνίας και μόνο μέσα σ' αυτή μπορεί να πετύχει την ολοκληρωσή του.

Το σχολικό μας σύστημα, στιγματισμένο από την άκρατη νοησιарχία του παρελθόντος, δεν μπορεί να ξεφύγει από τα αδιέξοδά του, με αποτέλεσμα οι οποιοσδήποτε βελτιωτικές παρεμβάσεις να προκαλούν μόνο ανεπαισθητες αλλαγές, εφόσον δεν στοχεύουν στην πηγή του κακού.

Οι μαθητές οδηγούνται στην αποξένωση, αντιμετωπίζοντας το σχολείο χωρίς κανένα συναισθηματικό δεσμό, χωρίς καμιά διάθεση συνεργασίας, πράγμα που καθιστά το έργο του εκπαιδευτικού ακόμα πιο δύσκολο. Ο εκπαιδευτικός κάτνει από αυτές τις συνθήκες εμποδίζεται να ανοιχτεί σε νέες ιδέες και μεθόδους, ακολουθώντας την «νεπατημένη», που εκφράζεται με τη μέθοδο της διάλεξης, της παράδοσης, της λογοκρισίας.

ΠΩΣ Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΤΗΝ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ

Ο όρος Βιωματική – Επικοινωνιακή διδασκαλία, εμπεριέχει δύο επιμέρους όρους, το βίωμα και την επικοινωνία. Η βιωματική διδασκαλία εμπεριέχει ένα πλέγμα από διδακτικές που έχουν αφορμή βιωματικές καταστάσεις.

Ο μαθητής ως άτομο ή συλλογικά ως ομάδα μεταφέρει στην τάξη τα ενδιαφέροντα της καθημερινής ζωής και τα καταθέτει, στα πλαίσια συζητήσεων, ως αντικείμενο αναζήτησης, διερεύνησης και διδακτικής δράσης.

Ο ρόλος του σχολείου συνοψίζεται στην προσπάθεια να καταστήσει τους μαθητές ικανούς να αντιμετωπίζουν με επιτυχία προβλήματα της ζωής που εμφανίζονται στο παρόν και άλλα που ενδέχεται να εμφανιστούν στο μέλλον.

Έτσι λοιπόν ο σχεδιασμός διδακτικών δραστηριοτήτων, που θα αναλαμβάνουν να καταστήσουν τα βιώματα αντικείμενο αναζήτησης και διδακτικής δράσης, πρέπει να είναι βασική επιδίωξη του σχολείου.

Αξιώματα που στηρίζεται η βιωματική μάθηση είναι:

1) Ο ανθρωπισμός, ο μαθητής γίνεται επίκεντρο της διδασκαλίας

2) Η ανάληψη ευθύνης, η εκπαίδευση εργαλείο επίλυσης κοινωνικών προβλημάτων

3) Η απελευθέρωση του ατόμου από περιοριστικές αντιλήψεις.

Η επιθυμία να αποτελέσουν τα βιώματα των μαθητών αντικείμενο

διδακτικής επεξεργασίας αποτελεί, κατά κύριο λόγο, μια προσπάθεια ενίσχυσης ενός βασικού ζητούμενου στη εκπαίδευση, που αναφέρεται στην ατομική και κοινωνική αυτονομία.

Σχετικά με την επιλογή βιωμάτων, υπάρχουν δυο βασικά κριτήρια.

Η ένταση του προβληματισμού είναι το πρώτο στοιχείο.

Κατά πόσο δηλαδή, ο προβληματισμός δεν αποτελεί εκδήλωση ενός αυθορμητισμού, αλλά μια κατάσταση που προκαλεί ενδιαφέρον συνεχές και ως πρόταση επαναλαμβάνεται. Το δεύτερο στοιχείο αναφέρεται στο πόσο ο προσωπικός προβληματισμός ενός παιδιού μπορεί να προκαλέσει το ενδιαφέρον μιας μεγάλης μερίδας ατόμων της διδακτικής ομάδας.

Για να μπορέσει η βιωματική – επικοινωνιακή διδασκαλία να καρποφορήσει, χρειάζεται αναμφίβολα ειδική εξάσκηση της ομάδας, ώστε να είναι σε θέση να ανακοινώνει, να προτείνει, να αξιολογεί, να επιλέγει και να έχει την απαιτούμενη διορατικότητα, αν και κατά πόσο το εξεταζόμενο αντικείμενο επιδέχεται παραπέρα ανάλυση ή είναι απροσπέλαστο ή ανάξιο λόγου. Όλες αυτές οι ιδιότητες είναι ασκήσιμες, αρκεί να εισαχθούν στο σχολείο και φυσικά να προετοιμαστούν κατάλληλα οι εκπαιδευτικοί τόσο ως προς την τεχνική όσο και ως προς τη θετική στάση τους απέναντι σε διδακτικές διαδικασίες αυτής της μορφής.

ΤΑ ΜΜΕ ΩΣ «ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΞΟΥΣΙΑ»

Ο σημαντικός ρόλος που διαδραματίζουν τα ΜΜΕ σε όλες τις σφαίρες της κοινωνικής ζωής και η ραγδαία ανάπτυξη των ηλεκτρονικών μέσων αποτελεί τον κύριο λόγο για τον οποίο τα ΜΜΕ είναι στόχος των πολιτικών και οικονομικών συγκροτημάτων. Στο 19ο και 20ο αιώνα δόθηκαν σκληρές μάχες για τον έλεγχο των μέσων παραγωγής. Στα τέλη του 20ου και αρχές του 21ου αιώνα η μάχη επεκτάθηκε με την ίδια ένταση και στον έλεγχο των ΜΜΕ, τα οποία έχουν διπλή ιδιότητα, αφού είναι και μέσα παραγωγής που προσφέρουν τη δυνατότητα μεγάλου οικονομικού κέρδους και μέσα μαζικής επικοινωνίας με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Ο Άγγλος φιλόσοφος και πολιτικός Έντμοντ Μπερκ χαρακτήρισε τον Τύπο «τέταρτη εξουσία». Ισχύει σήμερα αυτή η διάκριση;

Διαδραματίζουν τα ΜΜΕ ρόλο «τέταρτης εξουσίας» με την έννοια να πληροφορούν, ενημερώνουν, ελέγχουν και ασκούν κριτική στην εξουσία; Εκπληρώνουν τα ΜΜΕ τη θεμελιακή αποστολή τους να δια-

φωτίζουν και να εμπλουτίζουν τον δημοκρατικό διάλογο;

Σε διάφορες χρονικές περιόδους στο παρελθόν και σε αρκετές χώρες, εφημερίδες και άλλα μέσα ενημέρωσης ήταν το ιδεολογικό - πολιτικό όπλο των πολιτών. Ήταν η μαζική φωνή όσων δεν είχαν φωνή, ήταν οργανωτής και έπαλξη αγώνα για αρχές, αξίες, δίκαια και δικαιώματα και γι' αυτό διαδραματίζουν και ρόλο «τέταρτης εξουσίας»

Τις τελευταίες δύο-τρεις δεκαετίες στο πλαίσιο της διαδικασίας της παγκοσμιοποίησης τα πράγματα έχουν διαφοροποιηθεί σε πολύ μεγάλο βαθμό και στον τομέα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Πλείστα ΜΜΕ αποτελούν σήμερα μεγάλες οικονομικές μονάδες, μεγάλες επιχειρήσεις με πρώτιστο στόχο το κέρδος και τον έλεγχο της κοινής γνώμης.

Οι ειδήσεις, οι πληροφορίες έχουν μετατραπεί πρώτιστα σε εμπόρευμα και ως τέτοιο του συμπεριφέρονται με αξία και με αξία χρήσης.

Επιπρόσθετα, τα ΜΜΕ (ραδιοφω-

νικοί σταθμοί, εφημερίδες, περιοδικά, τηλεοπτικοί σταθμοί, πρακτορεία ειδήσεων) εντάσσονται ολοένα και περισσότερο μέσα σε μεγάλες επιχειρήσεις.

Τα πλείστα ΜΜΕ και ιδιαίτερα τα μεγάλα που αποτελούν ισχυρές οικονομικές επιχειρήσεις, έπαψαν να λειτουργούν ως «τέταρτη εξουσία» και έχουν μετατραπεί σε εξουσία, οικονομική, πολιτική ενίοτε και δικαστική, με τις διασυνδέσεις και διαπλοκές που υπήρξαν και υπάρχουν σε διάφορα επίπεδα. Έχουν μετατρέψει ή πιο ορθά τα έχουν μετατρέψει οι ιδιοκτήτες τους σε μέρος της οικονομικής και πολιτικής εξουσίας.

«Οι μεγάλοι όμιλοι ενδιαφέρονται κυρίως να συνεχίσουν το γιγαντισμό τους, ο οποίος τους υποχρεώνει να κολακεύουν τις άλλες εξουσίες, δεν έχουν πια ως στόχο τους μέσα στην κοινωνία να είναι μια «τέταρτη εξουσία», ούτε καταγγέλλουν τις καταχρήσεις ενάντια στο δίκαιο, ούτε διορθώνουν τις δυσλειτουργίες της δημοκρατίας ώστε να βελτιώσουν και να τελειοποιήσουν το πολιτικό

σύστημα. Δεν επιθυμούν καν να γίνουν «τέταρτη εξουσία» και ακόμα λιγότερο να δράσουν ως αντίβαρο στην εξουσία». Όταν ενδεχομένως «μπορέσουν να συγκροτήσουν μια «τέταρτη εξουσία», αυτή προστίθεται στις άλλες υπάρχουσες εξουσίες- πολιτική, οικονομική.

Και το ερώτημα «πώς αντιδρούμε; Πώς να υπερασπιστούμε τον εαυτό μας; Πώς να αντισταθούμε στην επίθεση αυτής της νέας εξουσίας η οποία έχει, κατά κάποιον τρόπο, προδώσει τους πολίτες και έχει περάσει ολοκληρωτικά ως μια πρόσθετη εξουσία». Η απάντηση είναι ότι «πρέπει να δημιουργήσουμε μια «ΠΕΜΠΤΗ ΕΞΟΥΣΙΑ» που θα μας επιτρέψει να αντιπάρξουμε μια δύναμη πολιτικής και κουλτούρας των πολιτών στο νέο συνασπισμό των κυρίαρχων. Μια «πέμπτη εξουσία» της οποίας η λειτουργία θα είναι να καταγγέλλει την υπερεξουσία των μέσων ενημέρωσης, των μεγάλων ομίλων ενημέρωσης, που είναι σπυρνοί και που διαδίδουν τη φιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση».

ΠΕΜΠΤΗ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΗΣ

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΥΠΕΡΕΞΟΥΣΙΑ ΤΩΝ Μ.Μ.Ε. ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΓΙΝΕΙ ΜΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΞΟΥΣΙΑ, ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΟΥΝ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΝΑ ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣΕΙ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΜΙΑΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ, ΝΑ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΚΡΙΝΟΥΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ ΤΗΝ ΑΝΕΞΕΛΕΓΚΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΞΟΥΣΙΑ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣΗ ΕΙΝΑΙ:

Τα φυσικά ή τα νομικά πρόσωπα (ως και τα φυσικά πρόσωπα που τα απαρτίζουν, τα οποία πρέπει να είναι εμφανώς και άμεσα δημοσιοποιημένα), να δημοσιοποιούν μηνιαίο πίνακα στα ιδιόκτητα Μ.Μ.Ε., στον οποίο θα αναγράφεται η πάσης φύσης συμμετοχή αυτών ή των α' βάθμιων συγγενών τους σε οποιαδήποτε οικονομική ή διοικητική δραστηριότητα. Πλημμελής ενημέρωση τους στερεί οριστικά την άμεση ή έμμεση ανάμιξη τους σε δίκτυο πληροφόρησης.

Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης που ωφελούνται δανείων ή επιδοτήσεων ή καταχωρήσεων ή κάθε άλλης μορφής ωφέλεια από κοινωνικούς ή κρατικούς φορείς, οφείλουν να δίνουν επαρκή χώρο και χρόνο τουλάχιστον μία ώρα ημερησίως υψηλής ακροαματικότητας, μέσα στον οποίο ελεύθερα θα εκφράζονται πολίτες διά των συλλόγων τους.

Στα δίκτυα πληροφόρησης πρέπει να ισχύουν

υποχρεωτικοί κανόνες δεοντολογίας, όπως ενδεικτικά οι παρακάτω:

1) Η πληροφόρηση πρέπει να προέρχεται σφαιρικά από όλους τους εμπλεκόμενους κάθε πράξης ή αν δεν είναι δυνατή να αναφέρεται η αιτία της.

2) Να δίνεται η ίσου βάρους άμεση διάψευση από ενδιαφερόμενο (ίδιο χρόνο, ίδια εκπομπή ή θέση σε έντυπο) σε περίπτωση διάψευσης, λάθους ή πλημμελούς πληροφόρησης.

3) Η κριτική και η έκφραση είναι απόλυτα ελεύθερες και δεν υπόκεινται σε καμία δίωξη, εκτός και αν χρησιμοποιούν λανθασμένες ή επιλεκτικές ή παραποιημένες πληροφορίες οι οποίες θα υπόκεινται στις διατάξεις του αθέμιτου ανταγωνισμού, οπότε ο κάθε θιγόμενος έχει την δυνατότητα της δικαστικής δίωξης, αλλά και της ισοδύναμης αποκατάστασης της αλήθειας από το ίδιο δίκτυο πληροφόρησης και την άμεση αμφισβήτηση της, έως αποκατασταθεί η πραγματικότητα.

4) Από Ανεξάρτητη Δημόσια Αρχή θα διενεργούνται έρευνες για όλα τα ΜΜΕ σε τακτά χρονικά διαστήματα, τουλάχιστον ανά τρεις μήνες και θα αναδεικνύουν απόψεις των πολιτών για τα προγράμματα των δημοσίων και ιδιωτικών δικτύων πληροφόρησης.

5) Όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης πρέπει να δημοσιοποιούν στο έντυπο τους ή στην ιστοσελίδα τους αναλυτικά τους ισολογισμούς τους και ειδικά τα έσοδα και τα έξοδα τους και μάλιστα ονομαστικά.

«αντιμέτωπος με την απεραντοσύνη ενός ωκεανού πληροφορίας, ο άνθρωπος πλέον δε μαθαίνει να κολυμπά. Μαθαίνει απλώς να μην μπορεί να χορτάσει αν δεν τον πιει όλον»
Eriksen (2005)

ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΧΕΙΡΑΓΩΓΗΣΗΣ

Ο John Swinton, ένας από τους σημαντικότερους και πιο επιφανείς δημοσιογράφους είχε κάνει την εξής εκκωφαντική δήλωση το 1880 αναφορικά με την ανεξαρτησία του τύπου στην εποχή του:

«Δεν υπάρχει κάτι που να χρίζει τον τίτλο "ανεξάρτητος Τύπος" και το γνωρίζετε. Δεν υπάρχει ούτε ένας από εσάς που να τολμάει να γράψει την ειλικρινή του γνώμη, διότι γνωρίζετε εκ των προτέρων πως δεν θα τυπωθεί ποτέ. Πληρώνομαι για να κρατάω τις έντιμες απόψεις μου έξω από την εφημερίδα με την οποία συνδέομαι. Αν επέτρεπα στις ειλικρινές απόψεις μου να εμφανιστούν στην εφημερίδα, πριν περάσουν 24 ώρες, θα έχανα την δουλειά μου. Η δουλειά του δημοσιογράφου είναι να καταστρέφει την αλήθεια, να ψεύδεται κατάφορα, να διαστρεβλώνει, να κολακεύει το θεό του χρήματος και να πουλάει τη χώρα του για το καθημερινό του ψωμί. Οι δημοσιογράφοι είμαστε υποτελείς και εργαλεία των πλούσιων ανθρώπων που βρίσκονται στο παρασκήνιο. Είμαστε μαριονέτες, εκείνοι τραβάνε τα κορδόνια και εμείς χορεύουμε. Τα ταλέντα μας, οι δυνατότητες και οι ζωές μας είναι ιδιοκτησία άλλων ανθρώπων. Είμαστε διανοούμενες πόρνες!»

ΓΝΩΜΙΚΟ

Ένας πληθυσμός σε άγνοια δεν γνωρίζει τα δικαιώματά του, δεν επιδιώκει μια καλύτερη κατανόηση των θεμάτων και δεν αμφισβητεί τις αρχές. Επομένως, ακολουθεί απλώς τις κυρίαρχες τάσεις. Ο λαϊκός πολιτισμός μπορεί να ικανοποιήσει και να καλλιεργήσει την άγνοια τροφοδοτώντας συνεχώς τον εγκέφαλο στρέφοντας τα φώτα σε εκφυλισμένες προσωπικότητες για να λατρεύει.

«Αν ένα έθνος περιμένει να είναι ανίδεο και ελεύθερο, τότε περιμένει ότι ποτέ δεν υπήρξε και ποτέ δεν θα υπάρξει».

Thomas Jefferson

ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ: Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΨΕΜΑ

Η δουλειά του εκάστοτε δημοσιογράφου, είναι να καταγράφει τα γεγονότα και τις ειδήσεις και να τις μεταφέρει στον κόσμο. Γεγονότα απόφια και ανέγγιχτα. Ύψιστο λειτούργημα, για να μπορεί ο απλός άνθρωπος να έχει γνώμη και άποψη για τα πεπραγμένα γύρω του. Συνεπώς, ως δημόσιος λειτουργός καταγραφής γεγονότων ο δημοσιογράφος, δεν πρέπει επ' ουδενί να παρεμβαίνει στα γεγονότα, παρουσιάζοντάς τα διαφορετικά ή και ατελή. Η μισή αλήθεια τις περισσότερες φορές, είναι χειρότερη από το μεγαλύτερο ψέμα. Γιατί πολύ απλά η κοινή γνώμη στηρίζεται στην πέννα και στον λόγο του να ενημερωθεί. Έτσι δημιουργείται το τεράστιο ζήτημα στον κόσμο των ΜΜΕ. Είναι τα πράγματα όπως μας τα παρουσιάζουν;

Η απάντηση είναι ΟΧΙ. Γιατί πολύ απλά η χειραγώγηση της μάζας, αποφέρει κέρδος στους γνωστούς

Νεοταξίτες, απανταχού της γής. Διαβρώνουν έναν λειτούργημα, όπως είναι αυτό της δημοσιογραφίας, προς όφελός τους.

Πληρωμένα ΜΜΕ, παρουσιάζουν επιλεκτικά αυτά που θέλουν οι «ιστρούχτορες» τους μέσω των δημοσιογράφων, με αποτέλεσμα η κοινή γνώμη αντί να ενημερώνεται για πραγματικά γεγονότα, ενημερώνεται «εναλλακτικά». Η αλήθεια κρύβεται και αντικαθίσταται, από ανούσια ενημέρωση και ψέμματα. Δεν τους έχει γίνει μάθημα ακόμα, πως η αλήθεια όσο και να καλυφθεί, όσο και να διαστρεβλωθεί, όσο και να λερωθεί, παραμένει μία και ατόφια σαν διαμάντι. Σαφώς και η πλειονότητα του κόσμου «τσιμπάει», αλλά τσιμπάει γιατί δεν διδάχτηκε πως να σκέφτεται και να κρίνει. Εκεί έχει γίνει το τεράστιο λάθος! Ο κόσμος περιμένει να ακούσει απόψεις και γνώμες από τα ΜΜΕ, όχι γεγονότα! Ενώ το αντίθετο είναι το συνετό! Ο κόσμος πρέπει να ακού-

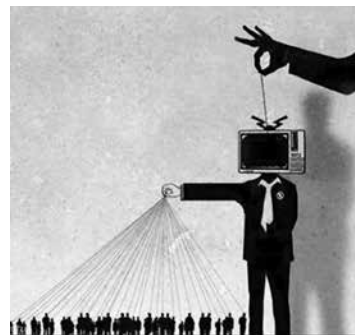
σει γεγονότα, για να διαμορφώνει άποψη.

Η καλύτερη πηγή ενημέρωσης είναι το διαδίκτυο (Internet). Σαφώς και υπάρχουν αρκετοί πράκτορες της παραπληροφόρησης και εκεί, αλλά η ποικιλία είναι τόσο μεγάλη, που ο καθένας μας μπορεί να κρίνει ποια πηγή θα εμπιστευθεί. Τηλεόραση, ράδιο και έντυπος τύπος είναι κατά 99% διαβρωμένα και ανήκουν σε μεγαλοκαρχαρίες επιχειρηματίες που δεν έχουν σκοπό να ενημερώσουν, αλλά να μεγαλώσουν τα μηδενικά στον τραπεζικό τους λογαριασμό. Κλείστε τις τηλεοράσεις, τιμωρήστε τους με αποχή. Ο σκοπός τους είναι η διαμόρφωση της γνώμης. Από ύψιστοι λειτουργοί, κατήντησαν φερέφωνα συμφερόντων. Η αλήθεια είναι ένα όπλο που όλοι θέλουν να έχουν, αλλά κανένας δεν θέλει να χρησιμοποιήσει.

Συγγραφέας/Αρθρογράφος:
Υδρογόνο

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΡΘΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΜΜΕ

1. Να μην ελέγχονται από οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα..
2. Να υπάρχει Δημοκρατικό πολιτεύμα για την εξασφάλιση πλουραλιστικής, σφαιρικής ενημέρωσης και την παρουσίαση όλου του φάσματος των απόψεων.
3. Να γίνεται αξιολογική ιεράρχηση στη προβολή των ειδήσεων (η επιλογή να μη γίνεται με εμπορικά κριτήρια και να μη χρησιμοποιούνται μέθοδοι εντυπωσιασμού).
4. Να υπάρχει σαφής διαχωρισμός της είδησης από το σχόλιο.
5. Απαραίτητο είναι το δημοσιογραφικό ήθος για αντικειμενική ενημέρωση.
6. Η ενημέρωση να είναι έγκυρη και έγκαιρη.
7. Η οικονομική ενίσχυση από το κράτος θα επιτρέψει τα ΜΜΕ να ασκούν απρόσκοπτα και αδέσμευτα το έργο τους.
8. Η πολιτεία έχει χρέος να φροντίζει, ώστε να ελέγχει με τους αναγκαίους θεσμούς τις κάθε είδους υπερβολές των ΜΜΕ αλλά και η ίδια να αποφεύγει την υπερβολή, ώστε ο έλεγχος να μην παραβιάζει την ελευθεροτυπία.
9. Απαραίτητο είναι το δημοσιο-

γραφικό ήθος (ελευθερία δημοσιογράφου για άσκηση δημόσιας αλλά και τήρηση της δημοσιογραφικής δεοντολογίας) για αντικειμενική ενημέρωση.

10. Πομπός και δέκτης να βρίσκονται σε μια δημιουργική σχέση με στόχο την αφύπνιση των συνειδήσεων και την αποφυγή του εφησυχασμού και της παθητικότητας.

11. Να λειτουργούν ως φορείς επιμόρφωσης σε διάφορα θέματα (εκλαίκευση αυτών για να είναι προσιτά στον κάθε πολίτη).

12. Ως ψυχαγωγικό μέσον οφείλουν να προβάλλουν προγράμματα γνήσιας ψυχαγωγίας και να μην υποβαθμίζουν την αισθητική του πολίτη με την εμπορευματοποιημένη τέχνη.

ΟΡΙΣΜΟΣ ΕΝΝΟΙΩΝ

ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Παραπληροφόρηση είναι η συνειδητή διάδοση σκόπιμων ή παραποιημένων ειδήσεων με στόχο τον αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης και την εξυπηρέτηση ιδιοτελών σκοπιμοτήτων

ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Κοινή γνώμη είναι η συλλογική άποψη ενός σεβαστού ποσοστού των μελών μιας κοινωνίας πάνω σε κάποιο συγκεκριμένο ζήτημα, σε θέματα πολιτικά, κοινωνικά, ηθικά, πολιτιστικά, σε πρόσωπα που διακρίνονται στον κοινωνικό στίβο είτε για τη θετική είτε για την αρνητική τους δράση.

ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

Προπαγάνδα είναι η προβολή αντιλήψεων, ιδεών ή ιδεολογικών θέσεων (πολιτικού, θρησκευτικού και άλλου περιεχομένου) με τρόπο ελκυστικό (με την αξιοποίηση επιστημών όπως είναι η ψυχολογία, η επικοινωνιολογία, η διαφήμιση) με στόχο την υιοθέτησή τους από το ευρύτερο κοινωνικό σύνολο και συνακόλουθα, την εξυπηρέτηση σκοπιμοτήτων, ιδιοτελών σκοπών και συμφερόντων.

Ο ΚΑΤΑΜΕΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ πάντοτε αυτοπερι-ορίζεται στην καταγραφή γεγονότων που συμβαίνουν στην κοινωνία, και την αιτιολόγησή τους προς το συμφέρον της κυρίαρχης τάξης.

Κοιτάξτε το σιδερά του χωριού, αν δεν του έχει γίνει ποτέ συνήθεια να φτιάχνει καρφιά θα πετύχει μόνο με πολύ μόχθο να σφυρηλατήσει 200 ή 300 την ημέρα, και επιπλέον θα είναι κακοφτιαγμένα. Αλλά αν αυτός ο ίδιος σιδεράς δεν έχει φτιάξει ποτέ τίποτα άλλο εκτός από καρφιά, θα παρέχει εύκολα κοντά στα 2300 {καρφιά} στη διάρκεια της μέρας.

«Καταμερίστε την εργασία, ειδικευτείτε, συ-νεχίστε να ειδικεύεστε {συνεχώς}* ώστε να έχουμε σιδεράδες που ξέρουν μόνο να φτιάχνουν κε-φαλές ή μύτες καρφιών, και με αυτό τον τρόπο θα παράγουμε περισσότερα. Θα πλουτίσουμε.

«Ζήτη ο καταμερισμός της εργασίας. Αυτός είναι το πραγματικό χρυσωρυχείο που θα δώσει πλούτο στο έθνος!» Και όλοι ζητωκραύγαζαν μαζί.

Και όταν αργότερα άρχισαν να καταλαβαίνουν ότι ο καταμερισμός της εργασίας, αντί να φέρει πλούτο σε όλο το έθνος, έφερε πλούτο μόνο στους (ήδη) πλούσιους, και ότι ο εργάτης, που ισόβια είναι καταδικασμένος να φτιάχνει το ένα δέκατο όγδοο μιας καρφίτσας, εξελίσσεται σε ηλίθιο και βουλιάζει στην ανέχεια, τι πρότειναν οι επίσημοι οικονομολόγοι; Τίποτα! Δεν αναλογί-στηκαν ότι με το να εκτελεί ισόβια, την ίδια μη-χανική εργασία, ο εργάτης θα χάσει την ευφυΐα του και το εφευρετικό του πνεύμα, και ότι, αντι-θέτως, η ενασχόληση σε ποικίλα πόστα θα είχε ως αποτέλεσμα μια σημαντική {αξιοσημείωτη} επαύξηση της παραγωγικότητας του έθνους.

ΓΙΑΤΙ ΧΕΙΡΟΤΕΡΕΥΕΙ Η ΖΩΗ ΜΑΣ;

Οι κοινωνικές επιπτώσεις της τελευταίας τεχνολογικής επανάστασης στις συνθήκες του καπιταλισμού: «Παλαιότερα οι πλού-σιοι χρειάζονταν τους φτωχούς για να γί-νουν και να παραμείνουν πλούσιοι. Τώρα δεν τους χρειάζονται πλέον... Η σύγκρου-ση ανάμεσα στους πλούσιους και τους φτωχούς σήμαινε ότι οι μεν θα εξαρτιόταν από τους δε για μια ζωή. Αυτό ανταπο-κρίνεται όλο και λιγότερο στην πραγματι-κότητα. ... Αργοσβύνει εκείνη η συνέχεια που όχι μόνο καθιστούσε αναγκαία αλλά και δυνατή την αλληλεγγύη. Αυτή η σχέση εξάρτησης η οποία βρισκόταν στη βάση όλων των μορφών ανισότητας μέχρι σή-μερα, παύει να ισχύει... Οι πλούσιοι δεν χρειάζονται πλέον τους φτωχούς ούτε για να σώσουν τις ψυχές τους αλλά ούτε για να παραμείνουν πλούσιοι ή για να γίνουν πλουσιότεροι».

Ξέρουμε τις συνέπειες του καταμερισμού ερ-γασίας πολύ καλά. Προφανώς είμαστε διαχωρι-σμένοι σε δύο τάξεις: από τη μία, παραγωγοί που καταναλώνουν πολύ λίγο και είναι απαλλαγμένοι από το να σκέφτονται καθώς κάνουν σωματική δουλειά και που δουλεύουν και το μυαλό τους παραμένει αδρανές* και από την άλλη μεριά, οι καταναλωτές, οι οποίοι παράγοντας λίγα ή σχε-

δόν τίποτα, έχουν το προνόμιο να σκέφτονται και να κρίνουν τους άλλους, και οι οποίοι σκέφτονται άσχημα διότι τους είναι άγνωστος ο κόσμος αυ-τών που μοχθούν με τα χέρια τους. Αυτό που έκαναν με τα άτομα, ήθελαν επίσης να το κάνουν με τα έθνη.

Η Ρωσία, διδαχθήκαμε, ήταν προορισμένη από τη φύση να παράγει καλαμπόκι ή σιτάρι* η Αγγλία να γενέθει μπαμπάκι* το Βέλγιο να φτιάχνει υφά-σματα, ενώ η Ελβετία να εκπαιδεύει νοσοκόμες και κυβερνάντες. Και μέσα σε κάθε έθνος θα είχαμε επιπλέον ειδικευση:

Μ' αυτόν τον τρόπο πίστευαν οι οικονομολόγοι ότι θα ανοίγονταν ένα τεράστιο πεδίο για παρα-γωγή και κατανάλωση* και ότι μια περίοδος απε-ριόριστου πλούτου για την ανθρωπότητα ήταν κοντά.

Αλλά αυτές οι μεγάλες ελπίδες εξαφανίστηκαν με τον ίδια ρυθμό που εξαπλώθηκε η τεχνική γνώση.

Ένα νέο ρεύμα ώθησε τα πολιτισμένα έθνη να δοκιμάσουν από μόνα τους όλες τις βιομη-χανίες, βρίσκοντας επωφελή την παραγωγή των προϊόντων που μέχρι τώρα εισήγαγαν από άλλες χώρες ή τις αποικίες τους, οι οποίες με τη σειρά τους στοχεύουν στην χειραφέτησή τους από τη μητρόπολη. Επιστημονικές ανακαλύψεις παγκο-σμιοποίησαν τις μεθόδους παραγωγής και πλέον είναι {άχρηστο} να πληρώνεις μια υπέροχη τιμή στο εξωτερικό για κάτι που θα μπορούσε εύκο-λα να παραχθεί στον τόπο σου. Δεν δίνει λοιπόν αυτή η βιομηχανική επανάσταση ένα συντριπτι-κό κτύπημα στη θεωρία του καταμερισμού της εργασίας, η οποία υποτίθεται ότι είχε εδραιωθεί τόσο στέρεα;

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΔΩΡΟΥ

Τα ιερά οικονομικά είναι ένα τμήμα μιας ευρύτερης επανάστασης στην ανθρώπινη ύπαρξη:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ, είναι το τέλος του πολέμου κατά του εαυτού· ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ, είναι το τέλος του πολέμου κατά της φύσης.

Είναι η οικονομική διάσταση της νέας εποχής, της Εποχής της Επανασύνδεσης.

Το μοντέλο του δώρου εφαρμόζεται με φυσι-κότητα σε επαγγέλματα των οποίων η χρησιμό-τητα είναι κάτι άυλο. Οι μουσικοί, οι καλλιτέχνες, οι θεραπευτές, οι σύμβουλοι και οι δάσκαλοι προσφέρουν δώρα που εκχυδαίζονται αν τους ορίσουμε τιμή. Όταν αυτό που προσφέρουμε είναι ιερό για μας, τότε ο μόνος έντιμος τρόπος να το προσφέρουμε είναι με τη μορφή του δώ-ρου. Καμία τιμή δεν είναι αρκετά υψηλή ώστε να καθρεφτίζει την ιερότητα του. Όταν ζητάω μια συγκεκριμένη αμοιβή για τις υπηρεσίες μου ως ομιλητής, μειώνω το δώρο μου. Οι άνθρωποι μπορούν να αναγνωρίσουν ένα κάλπικο δώρο, ένα δώρο που δεν είναι στην πραγματικότητα δώρο αλλά κρύβει την πρόθεση του κέρδους.

Πάντα υπάρχει κάτι που είναι πέρα από τον ποσοτικό προσδιορισμό, πέρα από την πρακτική

χρησιμότητα και άρα πέρα από την κοστολόγη-ση. Γι' αυτό κάθε επάγγελμα είναι δυνητικά ιερό. Πάρτε το παράδειγμα του αγρότη. Τι είναι αυτό που μετατρέπει την τροφή σε κάτι ιερό;

Καλλιεργείται από κάποιον που νοιάζεται βαθιά για τις θρεπτικές και αισθητικές της ιδιότητες.

Καλλιεργείται με τρόπο που εμπλουτίζει το οι-κοσύστημα, το χώμα, το νερό και τη ζωή γενι-κότερα.

Η παραγωγή και η επεξεργασία της συνεισφέ-ρουν για την ανάπτυξη μιας υγιούς κοινωνίας.

Καλλιεργείται με ένα είδος αγάπης για τους ανθρώπους και τη γη που δεν είναι αφηρημένη αγάπη αλλά αγάπη γι αυτήν τη γη και αυτούς τους ανθρώπους. Δεν μπορούμε να αγαπούμε ανώνυμα.

Όμως κάποιος καλλιέργησε ιερή τροφή για

μένα!

Όταν αντιμετωπίζουμε την εργασία μας ως ιερή, επιδιώκουμε να την κάνουμε καλά μόνο και μόνο για να γίνει καλά αντί να την κάνουμε «όσο χρειάζεται καλά» για χάρη κάποιου εξωτε-ρικού παράγοντα όπως η αγορά, ο οικοδομικός κανονισμός, η βαθμολογική αξιολόγηση. Ένας κτίστης που κάνει ιερή δουλειά θα χρησιμοποι-ήσει μεθόδους και υλικά που μπορεί να μείνουν κρυμμένα για αιώνες μέσα στους τοίχους, χωρίς να τα προσέξει κανένας. Δεν αποκομίζει κάποιο λογικό όφελος από αυτό, μόνον την ικανοποίηση ότι έκανε σωστά τη δουλειά του. Το ίδιο και ο επιχειρηματίας που πληρώνει μισθούς πάνω από τους τρέχοντες μισθούς της αγοράς ή και ο βιο-

ΕΡΓΑΣΙΑ: Η ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Την εργασία, ως ένα συντελεστή ανάπτυξης της οικονομίας, πρέπει να την θεωρούμε ως σημαντικό τροφοδότη της ζήτησης, και να παραδεχτούμε ότι αποτελεί την ατμομηχανή του οχήματος της οικονομίας.

Σύμφωνα με την αναγκαία παραπάνω παραδοχή, ή παροχή υψηλότερου εισοδήματος εις τους χαμηλόμισθους εργαζόμενους τροφοδοτεί την κατανάλωση, αυξάνει τις πωλήσεις και τα έσοδα των επιχειρήσεων, ενισχύει τις επενδύσεις αυτών, οι οποίες δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας, οι οποίες φέρνουν νέα εισοδήματα και ακόμη υψηλότερη κατανάλωση με σημαντική αύξηση του ΑΕΠ.

Οι παραπάνω διαδικασίες είναι βέβαιες διότι τα χαμηλού εισοδήματος νοικοκυριά που θα ωφεληθούν κυρίως από μια αύξηση των βασικών μισθών, θα δαπανήσουν τα επιπλέον εισοδήματά τους και θα επιταχυνθεί η αύξηση της παραγωγικότητας, την οποία πρέπει να παρακολουθεί με αύξηση των χαμηλών μισθών κατά 60% περίπου, αυτής.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

α) Εξαρτημένη Εργασία

Η ποιότητα της εξαρτημένης εργασίας εκ μέρους ενός εργαζόμενου προσδίδει στον εργαζόμενο μαζί με τις γνώσεις του μια ιδιαίτερη υπεραξία που στηρίζεται στην τεχνονο-

μία των ενεργειών του.

β) Διοικητική Εργασία

Η διοικητική εργασία προϋποθέτει προϋπηρεσία εξαρτημένης εργασίας στον τομέα διοίκησης.

Η διοίκηση ενός εργασιακού τμήματος πρέπει να είναι μετρήσιμη σε σχέση με το κόστος λειτουργίας και ο διοικων κάθε τμήμα πέραν του βασικού μισθού και του τυχόν επιδόματος θέσης δικαιούται ειδική συμφωνία με τον φορέα για επί πλέον αμοιβή η οποία δεν ασφαλίζεται, δεν φορολογείται μέχρι ενός ύψους ίσου του μισθού τους.

Διοικητικοί εργαζόμενοι β' βαθμού είναι αυτοί που διοικούν τους διοικητικούς υπαλλήλους α' βαθμού (οι οποίοι διοικούν τους απλούς εργαζόμενους εξαρτημένης εργασίας).

Ο Διοικητικός β' βαθμού είναι θέση εμπιστοσύνης και δεν υπάγεται σε καμία αποζημίωση σε περίπτωση απόλυσης.

Οι πελάτες-πολίτες με παρατηρήσεις τους σε ειδικούς ιστιότοπους αλλά και σε κουτιά παραπόνων μπορούν να αξιολογούν και προσμετρείται σε κάθε περίπτωση η αξιολόγηση αυτή.

γ) Δημιουργική - Εφευρετική Εργασία

Κάθε βαθμίδας εργαζόμενος στον Ιδιωτικό ή Κοινωνικό τομέα έχει δικαίωμα να υποβάλλει στην Επιτελική Διοίκηση τις δημιουργικές του προτάσεις, οι οποίες δεν αμείβονται

αλλά καταχωρούνται στην αξιολόγησή του.

Εάν η πρόταση αφορά νέα προϊόντα, υπάρχει αμοιβή ελεύθερης διαπραγμάτευσης.

Για τις δαπάνες κάθε καινοτόμου μελέτης το Κράτος εγγυάται Τραπεζικό Άτοκο Δανεισμό με δικαίωμα ελέγχου της καινοτομίας, η οποία εάν δεν αποδεικνύεται εμφανώς, ο δανεισμός γίνεται έντοκος με το επιτόκιο των επαγγελματικών δανείων.

δ) Εθελοντική Εργασία

Η εθελοντική εργασία δεν αμείβεται και δεν ασφαρίζεται υποχρεωτικά.

Η εθελοντική εργασία μέσα σε εργασιακά πλαίσια πρέπει να έχει την βούληση του εθελοντή και την έγκριση του τοπικού εργατικού Σωματείου.

Ιδιαίτερης μορφής εθελοντική εργασία μπορεί να συμφωνείται για απόσβεση χρεών. Η εργασία αυτή υποχρεωτικά ασφαρίζεται.

ε) Εργασία Αυτοαπασχόλησης και Αντιπροσώπευσης

Η συνήθης δράση των αυτοαπασχολούμενων έχει την προσωπική τους απόδοση και ευθύνη μέσα σε ένα, συνήθως στενό, κοινωνικό περιβάλλον.

Δί' αυτό η εργασία πρέπει να είναι εγγυημένη εάν είναι τεχνική και μετρήσιμη.

Η αμοιβή είναι ελεύθερα διαπραγματεύσιμη.

ΕΝΙΑΙΟ ΚΑΤΩΤΑΤΟ ΜΙΣΘΟ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΜΕΛΕΤΑ Η Ε.Ε.

Την υιοθέτηση ενός κοινού κατώτατου ευρωπαϊκού μισθού, μελετούν τα κράτη μέλη της ΕΕ. Πρόκειται για ένα θέμα που, το οποίο, όπως αναφέρει η ιστοσελίδα Euractiv, ξεκίνησε από τη Γερμανία πέρυσι τον Ιανουάριο και φέρεται να συζητείται και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Η Euractiv αναφέρει ότι σήμερα έξι χώρες (Ιταλία, Κύπρος, Αυστρία, Δανία, Φινλανδία και Σουηδία) δεν έχουν θεσπίσει ένα βασικό μισθό, ενώ υπάρχουν μεγάλες διαφορές μεταξύ των βασικών μισθών σε κάποιες χώρες. Για παράδειγμα, ο βασικός μισθός της Βουλγαρίας το 2016 ήταν στα 216 ευρώ, ενώ στο Λουξεμβούργο ανήλθε στα 1.923 ευρώ.

Παράλληλα, υποστηρίζει ότι ανάμεσα στους εταιρικούς οι οποίοι θα χρειαστούν πεντακάνα επιχειρήματα είναι τα ανατολικά κράτη, όπου ο βασικός μισθός βρίσκεται στα χαμηλότερα επίπεδα και η θέσπιση ενιαίου μισθού ενδέχεται να θέσει τέλος στο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα που έχουν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 5

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΔΩΡΟΥ

μήχανος που τηρεί με το παραπάνω τα περιβαλλοντικά μέτρα. Όλοι αυτοί δεν έχουν καμία λογική προσδοκία κέρδους, ωστόσο με κάποιο τρόπο ωφελούνται, μερικές φορές με τρόπους τελειώς απροσδόκητους. Απροσδόκητα ανταλλάγματα συμφωνούν τέλεια με τη φύση του Δώρου, ένα δώρο «εξαφανίζεται στη γωνία του δρόμου», «μέσα στο μυστήριο», και δεν ξέρουμε με ποιον τρόπο θα ταξιδέψει για να γυρίσει σε εμάς.

Η νοοτροπία του δώρου είναι ένα είδος πίστης. Μέσα από το Δώρο, γινόμαστε ικανοί για το αδύνατο.

Μην νομίζετε ότι υποστηρίζω κάποιο ευσεβές πρότυπο αλτρουισμού ή αυτοθυσίας. Δεν θα ανταμειφθείτε στον παράδεισο επειδή αποδεχτήκατε μια περικοπή μισθού. Αν το κύριο μέλημά σας τώρα είναι η επιβίωση ή η ασφάλεια, η «εργασία» πιθανότατα δεν θα είναι για σας μία διέξοδος προσφοράς δώρου. Η δουλειά σας θα είναι απλώς δουλειά, κάτι που κάνετε πρωτίστως

για τα χρήματα και που θα παρατούσατε ή θα αλλάζατε ριζικά αν δεν υπήρχε η οικονομική πίεση.

Στην παλιά οικονομία, οι άνθρωποι κυνηγούσαν δουλειές και καριέρες με σκοπό να βιοποριστούν. Από την σκοπιά της επιβίωσης, τίποτα δεν είναι τόσο ιερό που να μην μπορεί να πουλη-

θεί ή να κοστολογηθεί.

Γεγονός είναι ότι το παλιό μοντέλο κέρδους βρίσκεται σε κρίση.

Οπότε, αν βρίσκεστε σε ένα πόστο όπου ξεθώνεψτε στη δουλειά μόνο για τα χρήματα, κάνοντας τη δουλειά σας «όσο καλά χρειάζεται» αντί να την κάνετε «όσο πιο όμορφα γίνεται», σας συνιστώ να αλλάξετε δουλειά όταν είστε έτοιμοι και μόνον τότε.

Δίνουμε επειδή το θέλουμε, όχι επειδή πρέπει. Η ευγνωμοσύνη, η αναγνώριση ότι κάποιος έχει λάβει και η επιθυμία να δώσει κι αυτός με τη σειρά του, είναι η φυσική μας κατάσταση. Πώς θα μπορούσε να είναι αλλιώς, όταν η ζωή, η αναπνοή και ο κόσμος είναι δώρα;

Αν διευθύνετε μια εταιρεία, ίσως μετατρέψετε ένα μικρό τμήμα της στο επιχειρηματικό μοντέλο του δώρου. Ό,τι ενέργειες κι αν κάνετε, να ξέρετε ότι προετοιμάζεστε για την οικονομία του μέλλοντος.

Η δική μας αντίληψη για το συνδικαλισμό

Ο συνδικαλισμός κατάντησε να σημαίνει: συμφέροντα, καιροσκοπισμός, συναλλαγές κάτω από το τραπέζι, ξεπούλημα συμφερόντων, απεργιών και αγώνων, εξαρτήσεις από εργοδότες και διάφορα κέντρα εξουσίας (π.χ. κρατικά όργανα, κόμματα...), προετοιμασία για αναρρίχηση στα κέντρα εξουσίας (μελλοντικός βουλευτής, υπουργός, διευθυντικό στέλεχος), συνέργεια, μέσα από «συμμετοχικούς» θεσμούς, στην καταπίεση των εργαζομένων (π.χ. οι συνδικαλιστές να αποφασίζουν μαζί με τη διεύθυνση για απολύσεις, μεταθέσεις, ρεπό, άδειες) κ.ο.κ.

Μέσα στα συνδικάτα κυριαρχούν τα χαρακτηριστικά που συναντάμε στην κοινωνία των αφεντικών: παραγοντισμός, αρχομανία, διακρίσεις σε διοικούντες και απλή βάση, προνόμια στους ηγέτες, γραφειοκρατία, μικροπαραταξιακές κόντρες και άλλα πολλά. Πώς ο εργάτης να ενταχθεί ολόψυχα στο σωματείο, όταν εκεί μέσα δε διαφέρει και πολύ από την καταπιεστική πραγματικότητα που ζει στο εργοστάσιο, στο γραφείο, στο εμπορικό κατάστημα;

Δεν χρειαζόμαστε «διοικητές» στα εργατικά σωματεία. Διοικητές υπάρχουν στο στρατό. Έχουμε στους χώρους εργασίας αυτούς που μας διοικούν και μας διατάζουν (εργοδότες, διευθυντές, προϊστάμενοι). Στα σωματεία πρέπει να έχουμε συναδελφικότητα και αυτοοργάνωση. Το Διοικητικό Συμβούλιο έχει έναν τυπικό χαρακτήρα.

Ανώτερο όργανο είναι η Γενική Συνέλευση. Μέχρι την επόμενη Γενική Συνέλευση ρόλο συντονισμού και διεκπεραίωσης, για την υλοποίηση των αποφάσεων της προηγούμενης, έχει το ανοιχτό μάζεμα των «πρόθυμων συναδέλφων».

Έχοντας κατακτήσει μια συνάντηση για τα βασικά ζητήματα, κινούμαστε εξασφαλίζοντας την όσο το δυνατό μεγαλύτερη συμφωνία, ακόμη και την ομοφωνία.

Επιδιωξή μας είναι ο Σύλλογος να μπορεί να εκπροσωπείται από κάθε συνάδελφο, σε συλλογικές διαπραγματεύσεις, παραστάσεις σε εργοδότες, εργατικές διαφορές στην Επιθεώρηση Εργασίας, συνδικαλιστικές συσκέψεις... Για μας συνδικαλιστής είναι κάθε εργαζόμενος που παλεύει με συνειδητό τρόπο, δεν είναι ο εκλεγμένος σε κάποιο Δ.Σ. Στο Σύλλογο δεν προβάλλουμε πρόσωπα, προβάλλουμε τη συλλογικότητα. Από αυτή τη σκοπιά προωθούμε και την εναλλαγή στα τυπικά αξιώματα που ο νόμος απαιτεί να υπάρχουν. Ως πρόεδρος, αντιπρόεδρος, γεν. γραμματέας μπορεί να οριστούν με εναλλαγή αρκετοί συνάδελφοι.

«Αφού δεν πιστεύουμε στα Δ.Σ. και στα όργανα, τότε γιατί κάνουμε εκλογές στο Σύλλογο;», θα ρωτήσει κάποιος. Δύο είναι οι λόγοι:

α) Γιατί, όπως προαναφέραμε, σωματείο χωρίς εκλεγμένο Δ.Σ. και συγκροτημένο προεδρείο δεν μπορεί να υπάρξει.

β) Γιατί, μπορεί στο δικό μας Σύλλογο να μην έχει σημασία ποιος θα εκλεγεί, έχει όμως μεγάλη σημασία πόσοι θα ψηφίσουν.

Ο συνδικαλισμός είναι εθελοντική προσφορά και όχι επάγγελμα. Όλοι οι συνδικαλιστές δουλεύουν κανονικά το 8ωρο τους. Απουσιάζουν από τη δουλειά μόνο όταν πρέπει να παρευρεθούν κάπου εκπροσωπώντας το Σύλλογο, και αυτό το κάνουν όχι σε βάρος των υπολοίπων συναδέλφων στο χώρο εργασίας. Αξιοποιούμε τα ρεπό μας για συνδικαλιστικά τρεχάματα, δεν χρησιμοποιούμε τις συνδικαλιστικές άδειες που

ο νόμος προβλέπει. «Όλα για όλους, τίποτα για μας!»

Τα έσοδα του Συλλόγου προέρχονται από τις συνδρομές των μελών, από εισφορές μελών και φίλων, από εκδηλώσεις, χοροεσπερίδες, εράνους, πώληση εντύπων, λαχειοφόρους, δωρεές, ενισχύσεις από άλλους συνδικαλιστικούς φορείς.

Στο Καταστατικό του Συλλόγου μας γράφει...

α) Να συνενώσει όλους τους εργαζόμενους του κλάδου με στενούς δεσμούς συναδελφικότητας και αλληλεγγύης.

β) Να αποτελέσει όπλο για την υπεράσπιση των οικονομικών, επαγγελματικών, κοινωνικών, φυσικών κ.ά. δικαιωμάτων των συναδέλφων.

γ) Να γίνει το μέσο για την εξασφάλιση καλύτερων συνθηκών εργασίας (μισθός, ωράριο, άδειες κ.τ.λ.) των εργαζόμενων

δ) Να συμπαραστέκεται ηθικά και υλικά σε άλλα σωματεία, σε εργαζόμενους άλλων κλάδων και άλλων χωρών που βρίσκονται σε αγώνα για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους.

ε) Να προάγει το αίσθημα της υπερηφάνειας, της αξιοπρέπειας, του ασυμβίβαστου που ταιριάζει στον κόσμο της δουλειάς, στους εργαζόμενους που παράγουν με το μυαλό και τα χέρια τους τον πλούτο της κοινωνίας

ζ) Να προβάλλει το όραμα και να παλεύει για έναν άλλο κόσμο, χωρίς εκμετάλλευση, καταπίεση, διακρίσεις, πολέμους και αδικία, για μια άλλη κοινωνία, της αφθονίας, της ισότητας και της ελευθερίας.

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΥ-ΧΑΡΤΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ
(απόσπασμα άρθρου)

Ο ΔΩΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΥ

Προκειμένου ο συνδικαλισμός να μπει στον φυσικό τον δρόμο είναι αναγκαίο να γίνουν αλλαγές και να ληφθούν μέτρα που θα κόψουν την όρεξη εκείνων των συνδικαλιστών οι οποίοι στο όνομα της εργατικής τάξης προωθούν τον εαυτό τους.

Δώδεκα ενδεικτικά τέτοια μέτρα είναι τα εξής:

Πρώτον, οι συνδικαλιστές να μην μπορούν να συμμετέχουν σε διοικητικά συμβούλια δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών. Αναρωτηθήκατε ποτέ σε πόσα συμβούλια συμμετέχουν οι συνδικαλιστές, πόσα χρήματα εισπράττουν από τη συμμετοχή τους και πόσο ισχυρό κίνητρο είναι αυτό για την αναπαραγωγή μιας συντηχιακής πολιτικής;

Δεύτερον, οι συνδικαλιστές να μην μπορούν να διεκδικήσουν βουλευτική έδρα πάρα μόνο αν περάσει ορισμένο χρονικό διάστημα, π.χ. μια τετραετία, μετά την τελευταία θητεία τους σε συνδικαλιστικό όργανο. Το μέτρο αυτό θα μειώσει το κίνητρο για λαϊκισμούς και επίσης το κίνητρο για

χρηματοδότηση συνδικαλιστών εκ μέρους ιδιωτών και επιχειρηματιών.

Τρίτον, οι συνδικαλιστές να μην εξαιρούνται από την υποχρέωση παροχής εργασίας προς την επιχείρηση στην οποία έχουν προσληφθεί. Είμαι βέβαιος ότι έχετε ακούσει για συνδικαλιστές που δεν έχουν δουλέψει ποτέ, αλλά αμείβονται πάντα και παντοιοτρόπως.

Τέταρτον, οι συνεδριάσεις των συνδικαλιστικών οργανώσεων να γίνονται εκτός ωραρίου εργασίας και σε χώρους εκτός της υπηρεσίας ή επιχείρησης. Είναι παράλογο να κλείνει το σχολείο επειδή οι καθηγητές έχουν γενική συνέλευση.

Πέμπτον, να απαγορευτεί η συμμετοχή συνδικαλιστών (όχι εργαζομένων) σε πειθαρχικά και λοιπά συμβούλια, διότι χρησιμοποιούν τη δύναμη που απορρέει από αυτά για ρουσφέτια, εκβιασμούς και προβολή.

Έκτον, Συνδικαλιστές δεν μπορεί να είναι ενεργά μέλη πολιτικών παρατάξεων. Οι δύο ιδιότητες συγχρόνως είναι ασυμβίβαστες

Έβδομο Οι συνδικαλιστές εκλέγονται σε ενιαίο ψηφοδέλτιο από τις τοπικές οργανώσεις που εκπροσωπούν, διατηρώντας κάθε οργάνωση το εισοδηματικό και χωροταξικό κριτήριο που την χαρακτηρίζει.

Όγδοο Στα συμβούλια - επιτροπές των συνδικαλιστικών οργανώσεων, συμμετέχουν κατά 70% εκλεγμένα μέλη του ενιαίου ψηφοδελτίου και κατά 30% μέλη της οργάνωσης που επιθυμούν να συμμετέχουν στο συμβούλιο ή την επιτροπή, τα οποία κληρώνονται για να συμμετέχουν στο ποσοστό 30% και για χρονική διάρκεια την μισή της χρονικής διάρκειας των εκλεγμένων μελών, οπότε αντικαθίστανται, εάν υπάρχουν μέλη προς αντικατάσταση, διαφορετικά συνεχίζουν την θητεία τους και το υπόλοιπο μισό του χρόνου που υπολείπεται.

Με τον ίδιο τρόπο εκλέγονται και κληρώνονται μέλη συμβουλίων ή επιτροπών στις τοπικές α' β' θητείες, τις β' θητείες και τις γ' θητείες οργανώσεις.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΣ;

Είναι συστηματικές ενέργειες για αναστολή, αναπροσαρμογή, διόρθωση ή επαναπροσδιορισμό εννοιών, νόμων, αξιών, θεσμών και συστημάτων με στόχο την βελτίωση της καθημερινής ποιότητας ζωής και ελαχιστοποίηση των παραγόντων που προκαλούν φτώχεια, κακουχία, εξάντληση και εξαθλίωση σε ένα μέρος ή στην ολότητα ενός πληθυσμού ενάντια σε μία φαινομενικά και μόνο ισχυρότερη ομάδα ατόμων.

Το μόνο στοιχείο που καθορίζει πράξεις ως ακτιβιστικές είναι η αποτελεσματικότητα που έχουν στον στόχο που ισχυρίζονται ότι έχουν θέσει.

Π.χ. κατά την δεκαετία του 1930 ο συνδικαλισμός παγκοσμίως ήταν ομολογουμένως και αντικειμενικά ακτιβισμός.

Αυτό γιατί μέσω του συνδικαλισμού της εποχής εκείνης επετεύχθησαν

Και κατοχυρώθηκαν ζωτικότερα δικαιώματα και προστασίες των πολιτών και από το κράτος και από τους κεφαλαιούχους της τάξεως των πολυεκατομμυριούχων.

Δυστυχώς όμως ο συνδικαλισμός εκφυλίστηκε και απαξιώθηκε συστηματικά από το κράτος

Και ανθρώπους όχι συνδικαλιστές αλλά κομματικοποιημένους οπαδούς και εκπροσώπους οι οποίοι προοδευτικά φρόντισαν ώστε τα όπλα του συνδικαλισμού (δηλαδή η απεργία, η πορεία, η αποχή καθώς και το μπουκτοτάζ μέχρι ένα βαθμό) να χάσουν την ισχύ τους στην αντίληψη της κοινής γνώμης και στην επίδραση που έχουν στην κρατική μηχανή και τον επιχειρηματικό κόσμο.

Ιδίως από την εποχή του 1980 και μετά σημειώθηκε έκρηξη χρήσης των όπλων αυτών για

ανούσια θέματα με μηδενικά αποτελέσματα εκτός από την κούραση της κοινής γνώμης από αυτά.

Συνεπώς, η έκπτωση του συνδικαλισμού στην αντίληψη του κόσμου και η αποδυνάμωση του όσον αφορά την δυνατότητα του να επηρεάσει την κρατική μηχανή και τον επιχειρηματικό κόσμο καθιστά τον συνδικαλισμό με την σημερινή του μορφή ΜΗ ΑΚΤΙΒΙΣΜΟ.

Μπορεί ένα άτομο μόνο του να κάνει ακτιβισμό;

Βεβαίως και μπορεί. Στην πραγματικότητα ιστορικά όλα τα πραγματικά και ουσιαστικά ακτιβιστικά κινήματα ξεκίνησαν κατόπιν των ακτιβιστικών πράξεων (πάντα ειρηνικών) ενός και μόνο ατόμου. (link σε Λούθηρο, Κουμφούκιο, Ρόζα Παρκς, Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, Σίντλερ, Γκάντι, Φλώρενς, Ναιτινγκειλ, Ερρίκος Ντύναν, κ.α.)

Όλα τα άτομα τα οποία παραθέτουμε ως παράδειγμα επιτυχώς εναντιώθηκαν ειρηνικά και τεκμηριωμένα ενάντια στην καταπιεστική, παράνομη και αβάσιμη πίεση και βία μίας ομάδας ατόμων (μικρής ή μεγάλης) που, πίσω από την ισχύ του όχλου, φερόταν ως πιο ισχυρά αλλά αποδειχθηκαν ανίσχυρα.

Όμως η ανωνυμία δεν είναι προστασία του ατόμου μου που σταματάει εάν ξεκινήσω ακτιβισμό επωνύμως:

Αυτό είναι ένας μεγάλος μύθος έτσι ώστε να εκφοβίζεται ο πολίτης ώστε να συναινεί σε ότι ατόπημα ή παραβίαση των δικαιωμάτων του του επιβάλλεται μέσω της σιωπής του. Η νομολογία αποδεικνύει ότι επώνυμα άτομα ή άτομα διεθνούς βεληνεκούς λόγω επαγγέλματος ή δραστηριότητας ή κοινωνικού ακτιβισμού χαίρουν μεγαλύτε-

ρης προστασίας από τον νόμο και τις αρχές από οποιονδήποτε ανώνυμο πολίτη.

Συνεπώς ο επώνυμος ακτιβισμός αποτελεί προστασία του ατόμου μας που η ανωνυμία δεν μπορεί να προσφέρει.

Πώς μπορώ εγώ να κάνω ακτιβισμό;

Ο σωστός ακτιβισμός πάντα είναι ειρηνικός και έννομος.

Η βία παντός είδους είναι έκφραση της αδυναμίας αυτού που την διαπράττει αν επιβάλλει αυτό που θέλει δια της λογικής και του νόμου.

Ο πραγματικός ακτιβιστής είναι ορθολογιστής, ήρεμος και μιλάει πάντα με τεκμήρια και επιχειρήματα, όχι με απλές αβάσιμες και ατεκμηρίωτες απόψεις και νουθεσίες ή εκφοβιστικά ή φανατιστικά σλόγκαν και κλισιέ.

Κάνουμε ακτιβισμό όταν :

1. Τηρούμε τα όρια της δικής μας προσωπικότητας και περιφρορούμε τα δικαιώματά μας.
2. Δεν καταπατούμε τα δικαιώματα άλλων με τις πράξεις μας και τα λόγια μας.
3. Δεν διαπράττουμε πράξεις ρατσισμού προς οποιονδήποτε αλλά ούτε και προς τον εαυτό μας.
4. Δεν αγνοούμε ή συγχωρούμε οποιαδήποτε αδικία ή καταπάτηση ανθρωπίνου δικαιώματος οποιουδήποτε κοινωνικού συνόλου, είτε πλειοψηφίας είτε μειοψηφίας, για χάρη αποφυγής θυμού ή φασαρίας.
5. Προσφέρουμε βοήθεια όταν μας ζητείται κρίνοντας αντικειμενικά τον κάλλιστο τρόπο να το πράξουμε.
6. Έχουμε ακριβώς τα ίδια μέτρα και ίδια σταθμά και για τον εαυτό μας και για τους άλλους.

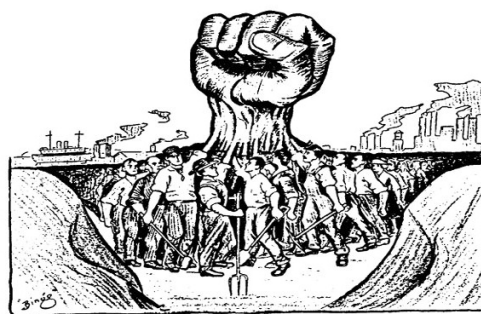
Ο ΔΩΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 7

Ένατο αποφάσεις συνδικαλιστικών οργανώσεων επιπέδου Περιφέρειας, είτε είναι μία α' βαθμια, είτε β' βαθμια (με πολλά α' βαθμια μέλη), οι οποίες έχουν ψηφιστεί σε Γενική Συνέλευση επιπέδου Περιφέρειας, δημοσιεύονται στην εφημερίδα Διοίκησης της Περιφέρειας υποχρεωτικά και υποβάλλονται στην Περιφερειακή Βουλή προς συζήτηση, η οποία Βουλή υποχρεούται να τοποθετηθεί.

Η ίδια ακριβώς διαδικασία γίνεται σε επίπεδο κράτους, όπου στην Νομοθετική Βουλή υποβάλλονται οι αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων των γ' βαθμίων συνδικαλιστικών οργανώσεων, οι οποίες έχουν δημοσιευτεί στην εφημερίδα Διοίκησης του Κράτους και η Βουλή υποχρεούται να τοποθετηθεί επ' αυτών σε κοινή συνεδρία με την Εκτελεστική Αρχή.

Δεκάτο Μέλη της συνδικαλιστικής οργάνωσης που έχουν χάσει ουσιαστικά ή έστω μόνο τυπικά την πραγματική απασχόλησή τους στον κλάδο, δεν επιτρέπεται να συμμετέχουν στις αρχαιρεσίες των συνδικαλιστικών οργάνων, ασκώντας και

μόνο την συνδικαλιστική τους δραστηριότητα.

Ενδέκατο Δεν μπορούν να συμμετέχουν στην διοίκηση πέραν των δύο εκλογικών διαστημάτων τα ίδια άτομα, στο ίδιο συμβούλιο και στην ίδια θέση.

Δωδέκατο Ο Συνδικαλισμός στους Περιφερειακούς και Κρατικούς τομείς οργανώνεται με το ίδιο πνεύμα, όπως και στους επαγγελματικούς κλάδους με εισοδηματικό και χωροταξικό κριτήριο.

Η εργατική τάξη χρειάζεται γνήσιο εργατικό κίνημα, όχι συντεχνίες, κομματικές οργανώσεις και πονηρούληδες υποκριτές που δουλεύουν για το δικό τους συμφέρον.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΙΣΟΠΕΔΩΤΙΚΗ ΑΠΑΞΙΩΣΗ ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ. ΠΟΙΕΣ;

Θα καταργηθεί π.χ. η διάταξη που διαιρεί τους εργαζόμενους δημοσίου και ιδιωτικού, ευρύτερου και στενού δημοσίου τομέα και επιβάλλει να έχουμε δύο Συνομοσπονδίες (ΑΔΕΔΥ και ΓΣΕΕ).

Θα επιτραπεί η συμμετοχή των ανέργων και των συνταξιούχων στα Συνδικάτα;

Θα ενισχυθούν οι κανόνες ελέγχου και διαφάνειας από τους εργαζόμενους καθώς και πρακτικές όπως πχ «Διαύγεια» στη λειτουργία και τη διαχείριση των Συνδικάτων;

Κανένας νόμος δεν μπορεί να μας γλυτώσει από τον ψεύτη πολιτικό ή τον κακό συνδικαλιστή.

Το «καλό» και το «κακό», το «σύγχρονο» και το «αναχρονιστικό», το «παλαιό» και το «νέο» πάντα θα συνυπάρχουν. Ποιο θα κυριαρχεί, εξαρτάται από τους ίδιους τους εργαζόμενους, τους πολίτες, την κοινωνία, το λαό.

Η Δημοκρατία, η πολιτική που βασίζεται σε αρχές και αξίες και ο «αξίωμαχος» συνδικαλισμός συνθέτουν τον πιο σύντομο, τον πιο ασφαλή, τον πιο φωτεινό δρόμο για την έξοδο από την κρίση!

ΠΛΟΥΤΙΣΜΟΣ - ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΜΠΛΟΚΗ ΤΗΣ APPLE ΣΕ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΜΕ ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ

Νέο σκάνδαλο για την αυτοκρατορία του Στιβ Τζόμπς, καθώς μια εταιρεία ανεύρεσης ανθρωπίνου δυναμικού στην Κίνα παραποιούσε τα στοιχεία ανήλικων εργαζομένων οι οποίοι απασχολούνταν σε εργοστάσιο που κατασκεύαζε προϊόντα για την Apple.

Όπως ήταν αναμενόμενο, η Apple διέκοψε τη συνεργασία με την εν λόγω κινεζική εταιρεία, ενώ υπέβαλε και μήνυση για απάτη.

ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΜΕ ΓΕΥΣΗ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Στην Ακτή Ελεφαντοστού παράγεται το 43% της παγκόσμιας παραγωγής κόκκων κακάο. Πρόσφατα η Διεθνής Ένωση Εργασίας αποκάλυψε τη χρήση παιδικής εργασίας στα αγροκτήματα παραγωγής κακάο στην Ακτή του Ελεφαντοστού, τα οποία συνεργάζονται με τη Nestle, έναν από τους μεγαλύτερους ομίλους τροφίμων στον κόσμο.

ΠΑΙΔΙΑ ΒΡΕΘΗΚΑΝ ΝΑ ΣΙΔΕΡΩΝΟΥΝ ΡΟΥΧΑ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΤΑΙΡΙΕΣ ΡΟΥΧΩΝ

Σύμφωνα με μια νέα αναφορά της Εθνικής Επιτροπής Εργασίας, εκτιμάται ότι περίπου διακόσια παιδιά, έντεκα ετών, ή ακόμη και μικρότερα, ραβουν τα ρούχα για τις εταιρίες Hanes, Wal-Mart, JC Penney, και Puma στο εργοστάσιο Harvest Rich στο Μπαγκλαντές.

Η MCDONALD'S ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Τα McDonald's έχουν γίνει η νέα πολυεθνική εταιρεία που αντιμετωπίζει τους ισχυρισμούς της παιδικής εργασίας, αφού οι ερευνητές ισχυρίστηκαν ότι βρήκαν παιδιά από δεκατεσσάρων ετών να φτιάχνουν παιχνίδια σε κάτεργα στη Νότια Κίνα για έναν προμηθευτή για την αλυσίδα χάμπουργκερ.

Η COCA-COLA ΑΞΙΟΠΟΙΕΙ ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΕ ΧΩΡΑΦΙΑ

ΖΑΧΑΡΟΚΑΛΑΜΟΥ ΤΟΥ ΕΛ ΣΑΛΒΑΔΟΡ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ - Η Coca-Cola και άλλες μεγάλες επιχειρήσεις επωφελούνται έμμεσα από τη χρήση παιδικής εργασίας σε χωράφια ζαχαροκάλαμου στο Ελ Σαλβαδόρ, σύμφωνα με μια νέα αναφορά που δημοσιεύθηκε από την Human Rights Watch (HRW), η οποία ζητάει από την εταιρεία να αναλάβει περισσότερες ευθύνες για να εξασφαλίσει ότι οι εν λόγω καταχρήσεις θα σταματήσουν.

ΤΟ ΚΡΥΜΜΕΝΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ VICTORIA SECRET:

ΠΑΙΔΙΑ ΒΟΗΘΟΥΝ ΣΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΒΑΜΒΑΚΙΟΥ ΠΟΥ ΠΡΟΟΡΙΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΡΟΥΧΑ

Η εταιρεία στην οποία ανήκει η Victoria Secret υποσχέθηκε πλήρη έρευνα, μετά μια αναφορά που λέει ότι το βαμβάκι που χρησιμοποιείται σε ορισμένα από τα προϊόντα της, αναπτύσσεται με τη χρήση παιδικής εργασίας.

ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΥ: ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΑΙΔΙΩΝ ΓΙΑ ΦΘΗΝΑ ΓΛΥΚΑ

Κάποιες από τις μεγαλύτερες σοκολατοβιομηχανίες στις Η.Π.Α είναι οι Nestle, Hershey, Mars και Dove. Αν και η σοκολάτα τους είναι πολύ γλυκιά δεν μπορούμε να πούμε το ίδιο και για τον τρόπο με τον οποίο προμηθεύονται το κακάο που επεξεργάζονται.

Σύμφωνα με το International Labor Rights Forum, το 40% της παγκόσμιας παραγωγής κακάο προέρχεται από την Ακτή Ελεφαντοστού. Το υπουργείο Εσωτερικών των ΗΠΑ εκτιμάει ότι 10.000 παιδιά δουλεύουν "κάτω από τις χειρότερες μορφές παιδικής εργασίας" εκεί, υποφέροντας κακομεταχείριση που περιλαμβάνει χτυπήματα, τη χρήση επικίνδυνων εργαλείων, την έκθεση σε

παρασιτοκτόνα, ακραίες καιρικές συνθήκες και υπερβολικά βαριά ωράρια για να παράγουν κακάο.

ΤΑ ZARA ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝΤΑΙ ΟΤΙ ΒΑΖΟΥΝ ΠΑΙΔΙΑ ΝΑ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ

Ας έχουμε παράλληλα υπ' όψιν μας ότι ο ιδιοκτήτης των Zara, Amancio Ortega είναι ο τρίτος πλουσιότερος άνθρωπος στον κόσμο με περιουσία που ανέρχεται στα 57 δισεκατομμύρια δολάρια.

Η ισπανική, λοιπόν, εταιρία ενδυμάτων Zara βρίσκεται υπό το μικροσκόπιο για παιδική εργασία έπειτα από έφοδο των αρχών της Αργεντινής σε εργοστάσιό της στο Μπουένος Άιρες που πραγματοποιήθηκε στις 9 απριλίου του 2013. Οι αρχές υποστηρίζουν ότι βρήκαν ολόκληρες οικογένειες να ζουν στουε τόπους όπου εργάζονταν.

Τα άτομα αυτά δούλευαν επί 16 ώρες χωρίς διακοπή, από τη δευτέρα μέχρι την παρασκευή χωρίς επαρκή φωτισμό και αερισμό χωρίς το δικαίωμα να βγουν από το εργοστάσιο. Ανάμεσα στους εργαζόμενους, οι περισσότεροι από τους οποίους βολιβιανής καταγωγής, ήταν και πολλά παιδιά.

Τι σημαίνει άσκηση ΕΠΙΣΧΕΣΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ;

Εάν ο εργοδότης καθυστερεί να καταβάλλει τις αποδοχές που οφείλει στο μισθωτό του σημαντικό χρόνο, τότε αυτός έχει δικαίωμα να προβεί σε επίσχεση της εργασίας του. Δηλαδή δικαιούται να δηλώσει στον εργοδότη ότι διακόπτει την εργασία του, μέχρις ότου να καταβληθούν οι καθυστερούμενες αποδοχές του. Αποτέλεσμα αυτού είναι ότι ο εργοδότης βρίσκεται σε κατάσταση υπερημερίας, με όλες τις απορρέουσες γι αυτόν απέναντι στο μισθωτό υποχρεώσεις, δηλαδή να του καταβάλει τις αποδοχές και για το χρονικό διάστημα που διαρκεί η επίσχεση της εργασίας

του. Το χρόνο της υπερημερίας του εργοδότη, ο μισθωτός μπορεί να απασχοληθεί σε άλλο ωράριο εργασίας. Βέβαια νοείται ότι πρέπει παράλληλα να είναι σε κάθε στιγμή έτοιμος προς εργασία στη διάθεση του εργοδότη, σε περίπτωση που για οποιοδήποτε λόγο αρθεί η υπερημερία του.

Τι δικαιούται ο εργαζόμενος όταν δεν του πληρώνεται έγκαιρα ο μισθός;

α) Να προσφύγει στην Επιθεώρηση Εργασίας.

β) έχει το δικαίωμα να κάνει επίσχεση της εργασίας του.

γ) ν' ασκήσει αγωγή και να ζητή-

σει εντόκως τους καθυστερούμενους μισθούς του, καθώς και αποζημίωση για κάθε άλλη ζημία του.

Πώς γίνεται η επίσχεση;

Με αντίστοιχη δήλωση βούλησης που πρέπει να είναι σαφής και ατομική. Απλή άρνηση εργασίας δεν αρκεί, γιατί κινδυνεύει να εκληφθεί ως παραίτηση από τη θέση.

Η δήλωση για επίσχεση καλύπτεται από αντίστοιχη δήλωση του συνδικαλιστικού φορέα;

Όχι, η λεγόμενη ομαδική επίσχεση είναι επίσχεση που στηρίζεται σε ισάριθμες δηλώσεις με τους ενδιαφερόμενους μισθωτούς.

Η ΑΠΑΙΤΗΤΙΚΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ ΤΟ ΜΥΑΛΟ!

Η δύσκολη πνευματική εργασία μπορεί να κουράζει και να εξαντλεί πολλές φορές περισσότερο κι από χειρωνακτική δουλειά, όμως προστατεύει καλύτερα από την φθορά της μνήμης και την γνωστική εξασθένηση στην τρίτη ηλικία σύμφωνα με νέα μελέτη.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Είναι Στρουθοκάμπλος το Κράτος και η τοπική Αυτοδιοίκηση που «αγωνίζονται» για την ύπαρξη πάσης φύσεως Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης για την «ενημέρωση» του πολίτη και δεν μεριμνούν να ενημερώνουν τους πολίτες τους, με απλό και βατό τρόπο, για τις πράξεις τους.

Αλήθεια είναι δύσκολο και ασήμαντο να γνωρίζει ο κάθε πολίτης άμεσα και απλά τις προτάσεις και τις αποφάσεις των πάσης φύσεως Συμβουλίων, Υπουργών και Διοικητών και της Κυβέρνησης;

Έχουν οι Αρχές να κρύβουν κάτι από τον πολίτη;

Εάν όχι, πως ο πολίτης θα ενημερώνεται απλά στο όποιο περιβάλλον ζει;

Γιατί το ίδιο το Κράτος και η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν δραστηριοποιούνται για την ενημέρωση του πολίτη;

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ – ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Διαβάζοντας σχετική πρόταση της ΟΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ σας την παραθέτουμε αυτούσια.

Η δημοσιοποίηση της πληροφόρησης είναι μία έκφραση αλληλεγγύης και μία πράξη ελευθεριότητας του ατόμου, στοιχεία που βοηθούν την παιδεία της κοινωνίας και την ολοκλήρωση της δημοκρατίας.

Ο κάθε πολίτης πρέπει να έχει εύκολη και βατή για τις γνώσεις του, δωρεάν πληροφόρηση για κάθε διοικητική, γενική ή ειδική απόφαση ή πράξη ή γνωμοδότηση, είτε τον αφορά άμεσα ή όχι.

Σε ειδική εφημερίδα (Εφημερίδα Διοίκησης) υποχρεωτικά δημοσιεύονται όλες οι Διοικητικές Αποφάσεις περιληπτικά, κάθε φορά στον οποίο ολοκληρωτικά ή μερικά ή άμεσα ή έμμεσα ή βοηθητικά συμμετέχει κάθε κρατικός ή κοινωνικός φορέας Διοίκησης.

Η περιληπτική έκδοση της εφημερίδας της Διοίκησης εκδίδεται μηνιαία για άμεση ενημέρωση της κοινωνίας, η οποία αναρτάται σε εμφανή χώρο, σε όλα τα κοινοτικά γραφεία, τα Δημαρχεία, τις έδρες Περιφερειών και Αντιπεριφερειών, τα ΚΕΠ και τα κατά ύλη γραφεία των φορέων του Κράτους.

Οι εφημερίδες της Διοίκησης αναρτώνται σε ειδική ιστοσελίδα, με το πλήρες περιεχόμενο των Νόμων και πάσης φύσεως Διοικητικών Διατάξεων, αποφάσεων, πράξεων και γνωμοδοτήσεων ταξινομημένες σε ένα ευδιάκριτο σύστημα κωδικών.

Ο πολίτης δικαιούται δωρεάν αντίγραφο από το ΚΕΠ και επί πληρωμή φωτοτυπία από άλλες υπηρεσίες.

Η ισχύς των αποφάσεων αρχίζει από την ημέρα δημοσίευσής τους στην εφημερίδα Διοίκησης και εξαιρούνται δημοσίευσης μόνο αποφάσεις που χαρακτηρίζονται «Εθνικού Δημοσίου Συμφέροντος», οι οποίες τίθενται υποχρεωτικά σε γνώση όλων των πολιτικών ομάδων που εκπροσωπούνται στην Νομοθετική Βουλή.

Το διάστημα που δεν ισχύει κάθε Διοικητική απόφαση έως ότου δημοσιευθεί καθυστερημένα και η μη δημοσίευσή της, επιφέρει συγκεκριμένες και βαριές ποινές στους υπεύθυνους, ακυρώνει κάθε πράξη που ωφελήθηκε από την μη έγκαιρη δημοσίευση και είναι αιτία αποζημίωσης ζημιωθέντων από την πράξη αυτή. Σε κάθε Περιφέρεια υποχρεωτικά ή Δήμο προερατικά υπάρχει ένα εκτυπωτήριο (ηλεκτρονικό) στο οποίο εκτυπώνονται όλα τα έντυπα πληροφόρησης, των κοινοτήτων των Δήμων και

των Περιφερειών.

Παράλληλα με τις ίδιες διαδικασίες και όρους κάθε Περιφέρεια εκδίδει αντίστοιχα την εφημερίδα Διοίκησης Περιφέρειας για αποφάσεις που αφορούν Κοινότητες – Δήμους – Περιφέρεια.

Η εφημερίδα Διοίκησης ενός κράτους ή η αντίστοιχη μιας Περιφέρειας, είναι υποχρεωμένες να δημοσιεύουν περιληπτικά και αναλυτικά στην ιστοσελίδα τους, όλες τις αποφάσεις της Ένωσης Κρατών που συμμετέχουν και τις αφορούν.

Στις Περιφέρειες και το Κράτος λειτουργεί Κεντρική Γραμματεία Περιφέρειας ή Κράτους υπό την άμεση ευθύνη του Προέδρου του Κράτους ή του Περιφερειάρχη, η οποία ευθύνεται για όλο το σύστημα πληροφόρησης και έχει παραρτήματα σε όλη την Επικράτεια δικαιοδοσίας της και σε Πρεσβείες εκτός του Κράτους.

Οι Γραμματείες αυτές έχουν την υποχρέωση συλλογής και διάθεσης πάσης φύσης κοινωνικών, εμπορικών και παραγωγικών πληροφοριών, οι οποίες αφορούν τους πολίτες του Κράτους ή της Περιφέρειας και είναι υποχρεωμένες να δίνουν πληροφορίες που ζητούνται, από πολίτες για θέματα που αναζητούν και αφορούν την κάθε δραστηριότητα τους.

Πέραν των ανωτέρω, στο διαδίκτυο υποχρεωτικά δημοσιοποιούνται στον αντίστοιχο κωδικό, α) πάσης φύσης Συνεδρίες με τα συμπεράσματά τους, β) διαλέξεις και σεμινάρια, γ) Κρατικές ή Περιφερειακές επιστημονικές μελέτες και συμπεράσματα και δ)

Πανεπιστημιακές διδασκαλίες κατά τρόπο εύχρηστο από τον μέσο πολίτη.

Σε όλες τις καταχωρήσεις πληροφόρησης στο διαδίκτυο πρέπει να υπάρχει ειδικός χώρος όπου κάθε πολίτης μπορεί να αναρτά τις παρατηρήσεις του ή πρόσθετες πληροφορίες, οι οποίες αποτελούν νομικό κριτήριο σε κάθε ένσταση ή διένεξη ή διεκδίκηση, εάν δεν λαμβάνονται αδικαιολόγητα υπ' όψη από την Διοίκηση.

Οι πάσης φύσεως Σύλλογοι είναι υποχρεωμένοι να αναρτούν στο Διαδίκτυο τις αρχαιρείς τους και πληροφορίες για τα πεπραγμένα τους.

Οι Γραμματείες αυτές διοικούνται από Επιτροπές Ενημέρωσης με μέλη α) της πλειοψηφίας και μέγιστης μειοψηφίας της Νομοθετικής ή Περιφερειακής Βουλής, β) Εκτελεστικής Αρχής, γ) Κληρωτών Εκλεκτόρων, δ) Εκλεγμένων για τον σκοπό αυτό της Ομοσπονδίας Δημοσιογράφων, ε) Εκλεγμένων για τον σκοπό αυτό Ένωσης Ιδιοκτητών – Εκδοτών.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ – ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Τα Επιμελητήρια, οι Ομοσπονδίες και Συνομοσπονδίες όλων των κλάδων και όλων των δραστηριοτήτων είναι υποχρεωμένες σε δική τους ιστοσελίδα στο διαδίκτυο να αναρτούν κάθε πληροφόρηση και να την αποστέλουν ηλεκτρονικά στα φυσικά πρόσωπα των μελών τους, α) της δραστηριότητάς τους, β) των μελών τους τα οποία αναγράφονται σε πίνακα και γ) κάθε νομική ή διεθνής ή τοπική πληροφόρηση την οποία κατέχουν και δ) τα πάσης φύσεως πρακτικά τους.

Μερική ή διακριτική πληροφόρηση υπόκειται στις διατάξεις περί αθέμιτου ανταγωνισμού και υπέρβασης καθήκοντος, με αυστηρές ποινές, έως και παύση των υπευθύνων, με αποζημίωση των θιγόντων.

Στην περιληπτική εφημερίδα Διοίκησης υποχρεωτικά δημοσιεύονται οι πάσης φύσης Γενικές Συνελεύσεις με τις αποφάσεις τους περιληπτικά όλων των Επιμελητηρίων ή Ομοσπονδιών ή Συνομοσπονδιών.

Οι παραπάνω Οργανισμοί είναι υποχρεωμένοι να παρέχουν δωρεάν νομικές, τεχνικές και εμπορικές πληροφορίες στα φυσικά μέλη τους και παράλληλα να βρίσκονται διασυνδεδεμένοι με τις Γραμματείες πληροφόρησης της Περιφέρειας του Κράτους και τις Πρεσβείες του Κράτους ανά τον κόσμο, με σκοπό την άντληση γνώσης ή πληροφοριών.

ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΓΙΑ ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ

Η πλατφόρμα sense.city προσφέρει τα εργαλεία για την ενεργοποίηση των πολιτών, τη δημιουργικότητα, τον σχεδιασμό και την επικοινωνία στα χέρια του καθενός και καλεί για συλλογική σκέψη και δράσεις τόσο τους πολίτες όσο και τους φορείς της πόλης.

Οι πολίτες μέσω της εφαρμογής sense.city για κινητές συσκευές μπορούν να αναφέρουν προβλήματα που συναντούν στη πόλη και να βοηθούν στην ενημέρωση συμβάντων τόσο τους τοπικούς φορείς όσο και τους συμπολίτες τους.

Παρέχεται η δυνατότητα στους χρήστες της αποστολής από το σημείο που βρίσκονται στην πόλη μέσω της κινητής συσκευής τους προβλημάτων που σχετίζονται με: καθαριότητα, φωτισμό, ύδρευση, οδόστρωμα.

Ακόμη μπορούν να στείλουν τη διάθεση που τους δημιουργεί ένα σημείο στην πόλη: π.χ. ένα όμορφο καθαρό πάρκο μπορεί να δημιουργεί θετική ανάδραση, ενώ ένας βρώμικος δρόμος πολύ αρνητική.

Τα δεδομένα είναι ανώνυμα, ενώ το γεωγραφικό στίγμα δίνεται αυτόματα από τη κινητή συσκευή. Εάν υπάρχει δίκτυο το συμβάν στέλνεται αμέσως αλλιώς αποθηκεύεται για τη στιγμή που ο χρήστης θα έχει πρόσβαση στο διαδίκτυο. Με τον τρόπο αυτόν, δίνεται η δυνατότητα όχι μόνο να καταγραφεί το πρόβλημα, αλλά και το πόσο έντονα επηρεάζει τους πολίτες ανάλογα με τον αριθμό των πολιτών που έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον για να επιλυθεί το πρόβλημα.

ΝΕΟΙ ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

Η Ελλάδα ας πρωτοπορήσει στην εφαρμογή κοινωνικών κριτηρίων για την ανάθεση των δημοσίων συμβάσεων, με στόχο την προσφορά θέσεων εργασίας χαμηλών προσόντων σε μακροχρόνια ανέργους.

Να αναθεωρηθούν οι όροι των δημοσίων συμβάσεων θέτοντας την προϋπόθεση ότι τμήμα του εκάστοτε έργου θα πρέπει να υλοποιείται από εργαζόμενους που αντιμετωπίζουν δυσκολίες ένταξης στην αγορά εργασίας.

Οι εργαζόμενοι παρέχουν τις υπηρεσίες τους ως βοηθοί κτίστες, ξυλουργοί, ελαιοχρωματιστές, οικονόμοι, συντηρητές πρασίνου, καθαριστές, κλπ.

Επίσης θα ενθαρρύνεται η ανάπτυξη δομών υποστήριξης των ατόμων αυτών.

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΟ 2017

Εσωτερικός κόσμος

Νέες μελέτες για τον ρόλο του λεγόμενου μικροβιώματος – όλων των μικροοργανισμών που ζουν πάνω και μέσα μας – στην ανθρώπινη ανάπτυξη, στον καρκίνο, στις πρόωρες γεννήσεις, στις φλεγμονώδεις νόσους του εντέρου και στον διαβήτη τύπου II.

Γενετικός ανταγωνισμός

Η αμερικανική Δικαιοσύνη θα μπορούσε να εκδικάσει το 2017 τη διαμάχη για τις πατέντες του CRISPR, μιας επαναστατικής τεχνολογίας γενετικών παρεμβάσεων που είναι δυνατόν να αποφέρει δισεκατομμύρια σε κέρδη. Στη Βρετανία, οι κλινικές υποβοηθούμενης αναπαραγωγής θα μπορούν να ζητούν άδεια για μια αμφιλεγόμενη τεχνική αντικατάστασης των μιτοχονδρίων, η οποία δίνει μωρά με DNA από τρεις γονείς.

Κβαντική υπεροχή

Οι κβαντικοί υπολογιστές θα μπορούσαν για πρώτη φορά να πραγματοποιήσουν υπολογισμούς που θα ήταν αδύνατοι ακόμη και για τους καλύτερους συμβατικούς υπερυπολογιστές. Η Google και η καναδική D-WAVE είναι ανάμεσα στις εταιρείες που διαγωνίζονται για την κβαντική πρωτοπορία, ενώ η Microsoft ετοιμάζεται να απαντήσει με την εναλλακτική προσέγγιση των «τοπολογικών» κβαντικών υπολογιστών, η οποία ενδέχεται να αποδειχτεί ανώτερη.

Θαυματουργά υλικά

Λεπτά, φτηνά, αποδοτικά και λιγότερο τοξικά φωτοβολταϊκά συστήματα αναμένεται να περάσουν εφέτος από τα εργαστήρια στη βιομηχανική παραγωγή.

Τα T-κύτταρα αντεπιτίθενται

Δύο εταιρείες, η Novartis η Kita Pharma, θα μπορούσαν να λάβουν άδεια το 2017 για μια πρώτη στο είδος της ανοσοθεραπείας για τον καρκίνο με την ονομασία CAR-T.

Κύτταρα που απομονώνονται από το ανοσοποιητικό σύστημα του ασθενούς τροποποιούνται στην κυκλοφορία για να επιτεθούν στον καρκίνο. Η πειραματική θεραπεία έχει παρενεργείες, θα μπορούσε όμως να αποδειχτεί αποτελεσματική σε λεμφώματα και λευχαιμίες.

5 ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΠΟΥ ΤΟ ΣΩΜΑ ΜΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΕΙ

Το ανθρώπινο σώμα είναι ένας πολύπλοκος μηχανισμός και συχνά είναι δύσκολο να τον κατανοήσουμε κανείς. Με λίγα λόγια, ο ανθρώπινος οργανισμός δεν αγαπά πολύ τις αλλαγές, τα μικρόβια και οτιδήποτε ξένο προσπαθεί να εισέλθει. Η ιστοσελίδα Brightside έκανε μία λίστα με μερικά πράγματα που συμβαίνουν σε όλους μας, αλλά δεν γνωρίζουμε τον λόγο και μας τα εξηγεί.

• **Χασμουρητό:** Ο βασικός λόγος που χασμουριόμαστε είναι για να μπει αέρας στον εγκέφαλο σε περίπτωση που έχει «υπερθερμανθεί».

• **Φτέρνισμα:** Συνήθως φτερνιζόμαστε όταν μέσα από την μύτη μας πάνε να εισχωρήσουν μικρόβια, σκόνη ή άλλα αλλεργιογόνα, τα οποία το σώμα μας προσπαθεί να απομακρύνει.

• **Τέντωμα:** Τεντωνόμαστε το πρωί, προκειμένου να προετοιμάσουμε το σώμα μας για την κόπωση που πρόκειται να ακολουθήσει μέσα στη ημέρα. Ταυτόχρονα, το τέντωμα "ξυπνάει" τους μυς, αποκαθιστά την κυκλοφορία του αίματος και βελτιώνει την διάθεση.

• **Λόξυγας:** Όταν τρώμε πολύ γρήγορα καταπίνουμε μεγάλα κομμάτια φαγητού ή όταν τρώμε πολύ, ενοχλείται το πνευμογαστρικό νεύρο, το οποίο συνδέεται με το στομάχι και το διάφραγμα. Το αποτέλεσμα είναι ο λόξυγας.

• **Βραδινό τράνταγμα:** Όλοι έχουμε βιώσει εκείνη την στιγμή που πάει να μας πάρει ο ύπνος και ξαφνικά πεταγόμαστε ή τρανταζόμαστε με αποτέλεσμα να ξυπνήσουμε. Αυτό το φαινόμενο συμβαίνει επειδή η αναπνοή μας γίνεται όλο και λιγότερο έντονη, πέφτουν οι παλμοί μας και χαλαρώνουν οι μυς μας. Ο εγκέφαλός μας τότε, ερμηνεύει αυτά τα χαρακτηριστικά ως σημάδι ότι κάτι δεν πάει καλά και γι' αυτό μας προειδοποιεί με ένα τράνταγμα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΕΤΗ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑΣ

Πολίτες ή πελάτες;

Βρισκόμαστε συχνά στην πόρτα ενός καταστήματος και στην πόρτα μιας υπηρεσίας του Κράτους ή της Αυτοδιοίκησης.

Ας θυμηθούμε λοιπόν τι μας συμβαίνει.

Στο κατάστημα μας ρωτούν τι θέλουμε και συχνά προσπαθούν οι άνθρωποι του καταστήματος να καταλάβουν γιατί θέλουμε κάτι το συγκεκριμένο μήπως και μπορέσουν να μας παρουσιάσουν κάτι εναλλακτικό που να καλύπτει καλύτερα τις επιθυμίες ή τις ανάγκες μας.

Και συνήθως είναι ευγενικοί, μας χαμογελούν και τέλος μας ευχαριστούν ανεξάρτητα αν αγοράσαμε κάτι ή όχι. Εκείνη τη στιγμή είμαστε σεβαστοί ΠΕΛΑΤΕΣ.

Στην υπηρεσία μπαίνουμε επίσης για να αποκτήσουμε κάτι για να καλύψουμε μια ανάγκη ή μια επιθυμία μας.

Συνήθως πρέπει να περιμένουμε λίγο ή αρκετά για να μας μιλήσει κάποιος αρκετά σοβαρός και πολλές φορές με συμπεριφορά πώς να μας ξεφορτωθεί πιο γρήγορα. Σπανιότατα θα δεχθεί να συζητήσει τις συνθήκες της περιπτώσεώς μας, που μας έφεραν στο γραφείο του, πολύ εύκολα μας στέλνει σε ένα άλλο γραφείο για να του φέρουμε ένα άλλο έγγραφο που αυτός χρειάζεται και συχνά πολύ απλά θα δηλώσει αόριστα να ξαναπεράσουμε, χωρίς να καθορίσει πότε, για να ολοκληρώσει την υπηρεσία του προς εμάς.

Βέβαια δεν θα περιγράψω εδώ και άλλου είδους συμπεριφορές όπως εντελώς φανερά μπροστά σου εξυπηρετούνται άλλοι (για διάφορους λόγους) χάνοντας τη σειρά σου ή η ίδια εξυπηρέτηση δεν γίνεται για όλους ή και τέλος παίζει ρόλο και η αλληλοεξάρτηση μεταξύ πολίτη και υπαλλήλου. Όταν μπήκες δεν άκουσες χαιρετάει. Φεύγοντας δεν σου λένε αντίο. Το ευχαριστώ του υπαλλήλου είναι άγνωστο. Ο πολίτης πρέπει να λέει ευχαριστώ κλπ.

Εκείνη τη στιγμή αισθανόμαστε ταπεινωμένος ΠΟΛΙΤΗΣ. Μήπως τελικά πρέπει να γίνουμε μόνο ΠΕΛΑΤΕΣ; Βέβαια πάντα υπάρχουν λίγες εξαιρέσεις.

ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ

Όλοι οι πολίτες θέλουμε να είμαστε ευτυχισμένοι και ήρεμοι και να αισθανόμαστε ικανοποιημένοι από τη ζωή μας. Εάν έχουμε τα παραπάνω και ένα μηνιαίο εισόδημα να ζούμε ευπρεπώς, τότε δοξάζουμε το Θεό.

Αλλά και αν αποκτήσουμε το μηνιαίο εισόδημα που μας καλύπτει έχουμε τα υπόλοιπα;

Και εάν δεν τα έχουμε ποιος θα μας τα δώσει;

Μήπως δεν έχουμε αποφασίσει ότι αυτά δεν δίνονται, δεν χαρίζονται, αλλά κερδίζονται, όπως και ο μισθός μας;

- Όταν ο πολίτης δεν συμμετέχει, δεν ερωτάται, αλλά είναι άβουλος θεατής των αποφάσεων άλλων.

- Όταν ο πολίτης δεν γνωρίζει, δεν ενημερώνεται για ό,τι και πως γίνεται το κάθε τι γύρω του, είναι υπόδουλος αυτών που γνωρίζουν.

- Όταν ο πολίτης διαπιστώνει ότι αυτό που αισθάνεται δίκαιο είναι διαφορετικό από την δικαιοσύνη που επικαλούνται οι διοικούντες αυτόν.

Μα αγαπητέ πολίτη δουλεύεις για το μισθό σου, αναρωτήσου όμως.

Δούλεψες ποτέ για την ευτυχία σου, την ηρεμία σου και την ανθρώπινη ικανοποίησή σου;

Διεκδίκησες ποτέ ή πάλεψες ποτέ γι' αυτά στην καθημερινότητά σου;

Ποιος θα σου τα δώσει;

Αυτοί που με μια λευκή επιταγή (ψήφο) κάθε 4 χρόνια έδωσες την εντολή να σου τα προσφέρουν.

Έχεις την εντύπωση ότι αυτοί μπορούν να ασχοληθούν με τα όσα σου συμβαίνουν καθημερινά;

Δεν μπορούν και γι' αυτό τελικά δεν ενδιαφέρονται.

Εσύ θα κερδίσεις με τη συμπεριφορά σου την ευτυχία, την ησυχία και την ικανοποίησή σου διεκδικώντας ΑΝ οι αντιπρόσωποι που ψήφισες ανοίξουν δρόμους στην κοινωνία μέσα στους οποίους θα μπορείς να βρεις τη δικαίωσή σου.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ 1.

ΟΜΑΔΟΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Μετά από το πέρας των εργασιών των ομάδων πρέπει να καλούνται οι εκπροσωπούμενοι, να εκθέτουν τα αποτελέσματα των εργασιών τους. Κατά την παρουσίαση ακούει όλοι οι μαθητές προσεκτικά ή παρακολουθούν τυχόν οπτικοακουστικό υλικό.

Έπειτα ασκείται καλοπροαίρετη κριτική των εργασιών από τους μαθητές και έτσι δημιουργείται γόνιμος διάλογος.

Γίνεται επίσης συνήθως και μία σύντομη συζήτηση επί των αποτελεσμάτων και μία σύνοψη από τον δάσκαλο στο τέλος σχετικά με ότι έχουν μάθει από την ομαδική εργασία.

Με τον τρόπο αυτό πιστεύουν ότι αναπτύσσουν το άτομο, αλλά ταυτόχρονα υπηροτεύουν και την κοινωνική αποστολή του σχολείου, που αποβλέπει στο να καταστήσει ικανούς τους μαθητές να εισέλθουν στην κοινωνική και οικονομική ζωή ως ενήλικοι.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΚΟΥΛΑ 2 ΡΕΘΥΜΝΟ, ΤΗΛ: 2831035042, ΦΑΞ: 2831023392,
E-MAIL:k.kainotomia@gmail.com SITE: www.koinonikikainotomia.gr
FACEBOOK: Κοινωνική Καινοτομία <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

Η έκδοση της εφημερίδας «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» δίνει το χρονικό περιθώριο στους αναγνώστες της, να στείλουν τις κοινωνικές καινοτόμες προτάσεις τους, στην εφημερίδα στο φαξ 2831023392 ή στο e-mail: k.kainotomia@gmail.com

Οι προτάσεις αυτές θα παρουσιάζονται είτε ως άρθρο, είτε ως μέρος των διαλόγων, στα επόμενα φύλλα.

Για τον σκοπό αυτό σε κάθε έκδοση, θα αναγράφονται τα θέματα που θα συζητηθούν στην επόμενη έκδοση της 31/1/2017. Τα θέματα αυτά είναι:

1. ΚΟΙΝΩΝΙΑ	ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
2. ΚΡΑΤΟΣ	ΑΝΑΠΤΥΞΗ
3. ΑΓΟΡΑ	ΕΜΠΟΡΙΟ
4. ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ	ΑΤΥΠΗ ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
5. ΧΡΗΜΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ	ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
6. ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ: ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ	
7. ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ: ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ	
8. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ: Α) ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, Β) ΑΡΕΤΗ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑΣ, Γ) ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ	

Η εφημερίδα «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» κυκλοφορεί σε συγκεκριμένα σημεία πώλησης στην ΚΡΗΤΗ. Τα σημεία αυτά αναγράφονται στην ιστοσελίδα. www.koinonikikainotomia.gr, στην οποία αναρτώνται αναλυτικά όλες οι εκδόσεις της εφημερίδας

Το αντίτιμο για την εφημερίδα είναι προαιρετικό. Στα σημεία πώλησης οι εφημερίδες διατίθενται σε ιδιαίτερο σταντ πάνω στο οποίο υπάρχει «κουμπάρ» στον οποίο ο αναγνώστης προαιρετικά εισφέρει την οικονομική βοήθεια του, για την συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας. Η οικονομική διαχείριση της εφημερίδας δημοσιεύεται σε κάθε έκδοση όπως παρακάτω.

- ΔΑΠΑΝΕΣ: ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ 1.830 € - ΔΙΑΝΟΜΗΣ..... - ΙΔΡΥΣΗΣ: 1.716 € - ΛΟΙΠΑ.....
- ΕΣΟΔΑ: ΙΔΡΥΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ 1.800 € - ΚΟΥΜΠΑΡΑ.....
- Εισφορές εκτός από τους κουμπάρδες δεν γίνονται δεκτές.

Την εφημερίδα διαχειρίζεται η Μη Κερδοσκοπική εταιρεία «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» με έδρα Σκουλά 2, Ρέθυμνο, τηλ 2831035042, φαξ 2831023392. Υπεύθυνος: κ. Δημήτρης Ηλιάκης, e-mail: demeliakis@gmail.com, τηλ: 6974322338, facebook: Κοινωνική Καινοτομία, <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΕΝΤΥΠΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

- Καστέλι Κισσάμου, περίπτερο έναντι 1ου Γυμνασίου κ. Γεώργιος Τσουρουανάκης τηλ. 6972289878
- Χανιά, καφετέρια ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ οδός: Χατζ. Νταλιάνη 40. κ Σπύρος Ανδρουλάκης. τηλ 6973350988
- Χανιά Πολυχώρος ΜΕΓΑΛΟ οδός: Γρηγορίου Ε' 69. τηλ 2821072352
- Παλαιόχωρα καφετέρια ΚΟΚΟΝΑΤ κ. Αντώνης Σερριντάνης τηλ. 6971655429
- Βρύσες Αποκορώνου καφετέρια LA LUNA κ. Γιάννης Κασαπάκης τηλ 2825051500
- ΚΤΕΛ Χανίων

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

- Ρέθυμνο: Κέντρο Τύπου Μοάτσου. κ Χαρίση Ελευθερία τηλ 2831025935
- Ρέθυμνο: Βιβλίο Τύπος, Ηγουμένου Γαβριήλ 137
- Ρέθυμνο: Cul de sac, κ. Χαμιοιωργάκης (Πλατεία Τίτου Πετυχάκη - Πλάτανος)
- Σπήλι καφέ ΣΠΗΛΙ, κ. Στέλιος Κουνδουράκης τηλ. 6972311268
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΗΝΗ κ. Τάσος Σταυρακάκης
- Πλακιάς super market ΠΛΑΚΙΑΣ κ. Μπάμπης Βιταλάκης τηλ. 2832032280
- Πέραμα, καφετέρια REVANS, τηλ 2834023319
- Μελιδόνι Μυλοποτάμου
- ΚΤΕΛ Ρεθύμνου

ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

- Ηράκλειο Δισκοπολείο Αεράκης τηλ. 6980976609 (Πλατεία Κοραή)
- Ηράκλειο Κέντρο Τύπου κ. Βαγγελιώ Κουτάντου τηλ. 2810231090
- Μοίρες - ΚΤΕΛ Ηρακλείου
- Βιάννος καφέ ΑΔΑΜΑΚΗΣ κ. Ειρήνη κ υιός Πετράκης τηλ 2895022249
- ΚΤΕΛ Χανίων - Ρεθύμνου
- ΚΤΕΛ Ηρακλείου - Λασιθίου

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ

- Ιεράπετρα βιολογικά προϊόντα ΒΙΟΣΑΝΤΕ κ. Γιάννης Βιανιτάκης τηλ. 6988752843, 2842029292
- Ιεράπετρα - ΚΤΕΛ Λασιθίου
- Άγιος Νικόλαος καφετέρια Αστέρια λιμάνι Αγίου Νικολάου κ. Μιχάλης Σγουρούς τηλ. 6944714853
- Άγιος Νικόλαος - ΚΤΕΛ Αγίου Νικολάου
- Σητεία καφετέρια ΚΑΦΕ, οδός Καραμανλή Λιμάνι κ. Κοτζαμποξάκης τηλ 6975779052, 2843025131
- Σητεία - ΚΤΕΛ Λασιθίου